

Europeiska unionens officiella tidning

C 107

femtioförsta årgången

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

26 april 2008

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH ORGAN

Domstolen

2008/C 107/01

Domstolens senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*
EUT C 92, 12.4.2008

1

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2008/C 107/02

Mål C-398/05: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 28 februari 2008 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Düsseldorf – Tyskland) – AGST Draht- und Biegetechnik GmbH mot Hauptzollamt Aachen (Gemensam handelspolitik – Utjämningsstullar – Skydd mot subvention – Förordning (EG) nr 1599/1999 – Tråd av rostfritt stål – Skada på gemenskapsindustrin – Orsakssamband)

2

2008/C 107/03

Mål C-263/06: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 28 februari 2008 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione – Italien) – Carboni e derivati Srl mot Ministero dell'Economia e delle Finanze, Riunione Adriatica di Sicurtà SpA (Gemensam handelspolitik – Skydd mot dumpning – Antidumpningstull – Hematitackjärn med ursprung i Ryssland – Beslut nr 67/94/EKSG – Fastställande av tullvärde vid tillämpning av en rörlig antidumpningstull – Transaktionsvärde – Flera på varandra följande försäljningar som sker till olika priser – Tullmyndighetens möjlighet att beakta priset vid en försäljning av varor som ägde rum före den försäljning på grundval av vilken tulldeklarationen gjordes)

2

2008/C 107/04	Förenade målen C-287/06 – C-292/06: Domstolens dom (första avdelningen) av den 6 mars 2008 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Köln – Tyskland) – Deutsche Post AG (C-287/06, C-288/06 och C-291/06), Magdeburger Dienstleistungs- und Verwaltungs GmbH (MDG) (C-289/06), Marketing Service Magdeburg GmbH (C-290/06) och Vedat Deniz (C-292/06) mot Bundesrepublik Deutschland (Posttjänster – Direktiv 97/67/EG – Område som omfattas av monopol för den som tillhandahåller samhällsomfattande posttjänster – Specialavgifter som tillämpas gentemot företagsskunder vid avlämning på bestämda ställen i postnätet av minimimängder försorterade försändelser – Vägran att tillämpa sådana avgifter gentemot förmedlare som affärsmässigt och i eget namn samlar försändelser från olika avsändare)	3
2008/C 107/05	Mål C-293/06: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 28 februari 2008 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Hamburg – Tyskland) – Deutsche Shell GmbH mot Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg (Etableringsfrihet – Bolagsskatt – Valutaeffekter vid hemtagning av insatskapital som ett bolag med hemvist i en medlemsstat tilldelat ett fast driftställe som tillhör bolaget och som är beläget i en annan medlemsstat)	4
2008/C 107/06	Mål C-420/06: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 11 mars 2008 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Schwerin (Tyskland)) – Rüdiger Jäger mot Amt für Landwirtschaft Bützow (Gemensam jordbrukspolitik – Förordningarna (EG) nr 1254/1999 och (EG) nr 1782/2003 – Nötkött – Integrerat administrations- och kontrollsystem för vissa av gemenskapens stödssystem – Förordningarna (EEG) nr 3887/92, (EG) nr 2419/2001 och (EG) nr 796/2004 – Ansökan om djurbidrag – Am- och dikobidrag – Oegentlighet – Överträdelse av bestämmelserna om identifiering och registrering av nötkreatur som eventuellt kan omfattas av en stödansökan – Förordning (EG) nr 1760/2000 – Uteslutning från stöd – Artikel 2.2 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 – Princip om retroaktiv tillämpning av lindrigare strafflagstiftning)	4
2008/C 107/07	Mål C-446/06: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 28 februari 2008 (begäran om förhandsavgörande från College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederländerna)) – A.G. Winkel mot Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (Nötkött – Gemensam organisation av marknaden – Förordning (EG) nr 1254/1999 – Artikel 3(f) – Beviljande av am- och dikobidrag – Villkor som motsvarar gängse uppfödningsspraxis)	5
2008/C 107/08	Mål C-2/07: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 28 februari 2008 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation – Belgien) – Paul Abraham, Eugène Dehalleux, Jacqueline Starck, Robert Beaujean, Patrick Descamps m.fl., Régine Lecomte, Jacques Deheneffe, Mirèse Mailleux, Léon Schreiber, Marie-Paule Cornesse, Claude Farnir, Pascale Bastiaens, Marc Kriescher, Isabelle Lemaire, Jean-Luc Kriescher, Mauro Altafaglia, Charles Franckaert och Fernande Pretto mot Région wallonne, Société de développement et de promotion de l'aéroport de Liège-Bierset SA, T.N.T. Express Worldwide (Euro Hub) SA, Société nationale des voies aériennes-Belgocontrol, État belge och Cargo Airlines Ltd (Direktiv 85/337/EEG – Bedömning av projekts miljöpåverkan – Flygplats med en banlängd av mer än 2 100 m)	6
2008/C 107/09	Mål C-17/07 P: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 28 februari 2008 – Wineke Neirinck mot Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande – Personalmål – Tillfälligt anställd – Kontrakt-sanställd – Infrastruktur- och logistikkontoret i Bryssel (OIB) – Anställningsförfarande – Avslag på ansökan om tjänst – Talan om ogiltigförklaring – Skadeståndstalan)	6
2008/C 107/10	Mål C-82/07: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 6 mars 2008 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal supremo – Spanien) – Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones mot Administración del Estado (Elektronisk kommunikation – Nät och tjänster – Artiklarna 3.2 och 10.1 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektiv) – Nationella nummerplaner – Särskild regleringsmyndighet)	7

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2008/C 107/11	Mål C-89/07: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 11 mars 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike (Fördragsbrott – Anställning i offentlig tjänst – Tjänster som kapten eller befäl (förste styrman) på alla fartyg som seglar under en medlemsstats flagg – Villkor avseende nationalitet)	8
2008/C 107/12	Mål C-98/07: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 6 mars 2008 (begäran om förhandsavgörande från Højesteret (Danmark)) – Nordania Finans A/S, BG Factoring A/S mot Skatteministeriet (Sjätte mervärdesskattedirektivet – Artikel 19.2 – Beräkning av avdragsgill andel – Undantagande av den omsättning som kan hänföras till tillhandahållande av anläggningstillgångar som används av den skattskyldiga personen i hans rörelse – Begreppet ”anläggningstillgångar som används av den skattskyldiga personen i hans rörelse” – Fordon som ett leasingföretag förvärvat i syfte att hyra ut dem och därefter sälja dem vid leasingavtalets utgång)	8
2008/C 107/13	Mål C-196/07: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 6 mars 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien (Fördragsbrott – Konkurrenspolitik – Företagskoncentrationer – Underlåtenhet att uppfylla vissa skyldigheter som ålagts av kommissionen – E.ON/Endesa)	9
2008/C 107/14	Mål C-340/07: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 6 mars 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg (Fördragsbrott – Direktiv 2002/73/EG – Likabehandling av kvinnor och män – Tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran – Arbetsvillkor – Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)	9
2008/C 107/15	Mål C-22/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sozialgericht Nürnberg (Tyskland) den 22 januari 2008 – Athanasios Vatsouras mot Arbeitsgemeinschaft (ARGE) Nürnberg 900	10
2008/C 107/16	Mål C-23/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sozialgericht Nürnberg (Tyskland) den 22 januari 2008 – Josif Koupatantze mot Arbeitsgemeinschaft (ARGE) Nürnberg 900	10
2008/C 107/17	Mål C-38/08 P: Överklagande ingett den 1 februari 2008 av Jörn Sack av den dom som förstainstansrätten meddelade den 11 december 2007 i mål T-66/05, Jörn Sack mot Europeiska gemenskapernas kommission	11
2008/C 107/18	Mål C-39/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundespatentgericht (Tyskland) den 4 februari 2008 – Bild.T-Online.de AG & Co. KG och Generaldirektören för Deutsches Patent- und Markenamt	12
2008/C 107/19	Mål C-43/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundespatentgericht den 8 februari 2008 – Varumärkesärende med parterna ZVS Zeitungsvertrieb Stuttgart GmbH och ordföranden för Deutsche Patent- und Markenamt	12
2008/C 107/20	Mål C-44/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Korkein oikeus (Finland) den 8 februari 2008 – Akavan Erityisalojen Keskusliitto AEK ry m.fl. mot Fujitsu Siemens Computers Oy	13
2008/C 107/21	Mål C-45/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van beroep te Brussel (Belgien) den 8 februari 2008 – Spector Photo Group NV och Chris Van Raemdonck mot Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen (CBFA)	14
2008/C 107/22	Mål C-52/08: Talan väckt den 12 februari 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal	15
2008/C 107/23	Mål C-53/08: Talan väckt den 12 februari 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike	15

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2008/C 107/24	Mål C-54/08: Talan väckt den 12 februari 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland	16
2008/C 107/25	Mål C-58/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) Förenade kungariket den 13 februari 2008 – Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG, Orange Personal Communications Services Ltd mot Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform	17
2008/C 107/26	Mål C-62/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van Cassatie van België den 18 februari 2008 – UDV North America Inc mot Brandtraders NV	18
2008/C 107/27	Mål C-65/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 18 februari 2008 – Europol Frost-Food GmbH mot Hauptzollamt Krefeld	18
2008/C 107/28	Mål C-66/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Stuttgart (Tyskland) den 18 februari 2008 – Brottmål mot Szymon Kozłowski	18
2008/C 107/29	Mål C-67/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 20 februari 2008 – Margarete Block mot Finanzamt Kaufbeuren	19
2008/C 107/30	Mål C-69/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Napoli – Sezione Lavoro (Italien) den 20 februari 2008 – Rappallo Visciano mot I.N.P.S.	19
2008/C 107/31	Mål C-75/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Court of Appeal (Civil Division) (Förenade kungariket) den 21 februari 2008 – The Queen, på begäran av Christopher Mellor, mot Secretary of State for Communities and Local Government	20
2008/C 107/32	Mål C-94/08: Talan väckt den 29 februari 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien	20
2008/C 107/33	Mål C-107/08: Talan väckt den 7 mars 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike	21
Förstainstansrätten		
2008/C 107/34	Mål T-43/03: Förstainstansrättens dom av den 13 mars 2008 – Maison de l'Europe Avignon Méditerranée mot kommissionen (Utomobligatoriskt skadeståndsansvar – Beteckningen "info point Europe" – Uttalanden av en representant för kommissionen avseende sökanden)	22
2008/C 107/35	Mål T-332/03: Förstainstansrättens dom av den 12 mars 2008 – ESN mot kommissionen (Offentlig upphandling av tjänster – Gemenskapsförfarande vid anbudsinfördran – Tillhandahållande av tjänster för utveckling och inrättande av stödtjänster för Gemenskapens informationstjänst för forskning och utveckling (CORDIS) – Förkastande av en anbudsgivares anbud – Principen om likabehandling av anbudsgivarna och principen om insyn – Iakttagande av de tilldelningskriterier som anges i förfrågningsunderlaget)	22
2008/C 107/36	Mål T-345/03: Förstainstansrättens dom av den 12 mars 2008 – Evropaiki Dynamiki mot kommissionen (Offentlig upphandling av tjänster – Gemenskapsförfarande vid anbudsinfördran – Utveckling och tillhandahållande av tjänster till stöd för informationstjänsten för forskning och utveckling inom EU (CORDIS) – Förkastande av en anbudsgivares anbud – Principerna om likabehandling av anbudsgivare och om insyn)	23

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2008/C 107/37	Mål T-100/04: Förstainstansrättens dom av den 12 mars 2008 – Massimo Giannini mot Europeiska gemenskapernas kommission (Personalmål – Allmänt uttagningsprov – Har inte förts upp på reservlistan – Oegentligheter under proven som kan snedvrیدا resultatet – Likabehandling – Talan om ogiltigförklaring – Skadeståndstalan)	23
2008/C 107/38	Mål T-332/04: Förstainstansrättens dom av den 12 mars 2008 – Sebirán mot harmoniseringsbyrån (Gemenskapsvarumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering av figurmärket "Coto d'Arcis" som gemenskapsvarumärke – De äldre gemenskapsordmärkena "COTO DE IMAZ" och "EL COTO" – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b och 8.5 i förordning (EG) nr 40/94)	23
2008/C 107/39	Mål T-301/05: Förstainstansrättens dom av den 11 mars 2008 – Guigard mot kommissionen (Utomobligatoriskt skadeståndsansvar – Ingen förlängning av ett anställningsavtal som finansieras av EUF – Rättsstridigt agerande från kommissionens sida föreligger inte – Förstainstansrättens behörighet)	24
2008/C 107/40	Mål T-341/06: Förstainstansrättens dom av den 12 mars 2008 – Compagnie générale de diététique mot harmoniseringsbyrån (GARUM) (Gemenskapsvarumärke – Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket GARUM – Absolut registreringshinder – Omsättningskrets – Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94)	24
2008/C 107/41	Mål T-107/07 P: Förstainstansrättens dom av den 12 mars 2008 – Rossi Ferreras mot kommissionen (Personalmål – Tjänstemän – Karriärutvecklingsrapport – Bedömningsomgång 2003 – Bedömning av omständigheterna – Bevisbörla och bevisföring – Överklagande som inte kan upptas till prövning – Överklagande som är ogrundat)	25
2008/C 107/42	Mål T-128/07: Förstainstansrättens dom av den 12 mars 2008 – Suez mot harmoniseringsbyrån ("Gemenskapsvarumärke – Ansökan om gemenskapsordmärket Delivering the essentials of life – Absolut registreringshinder – Särskiljningsförmåga saknas – Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94")	25
2008/C 107/43	Mål T-82/06: Förstainstansrättens beslut av den 19 februari 2008 – Apple Computer International mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring – Gemensamma tulltaxan – Klassificering i Kombinerade nomenklaturen – Inte personligen berörd – Avvisning)	26
2008/C 107/44	Mål T-295/06: Förstainstansrättens beslut av den 22 februari 2008 – Base mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring – Telekommunikation – Artikel 7 i direktiv 2002/21/EG – Grossistmarknaden för samtalsterminering i individuella mobiltelefonnät i Belgien – Betydande inflytande på marknaden – Skrivelse med kommissionens anmärkningar – Rättsakt mot vilken talan inte kan väckas – Direkt inverkan saknas – Avvisning)	26
2008/C 107/45	Mål T-40/08: Talan väckt den 26 januari 2008 – EREF mot kommissionen	26
2008/C 107/46	Mål T-44/08: Talan väckt den 24 januari 2008 – Shetland Islands Council mot kommissionen	27
2008/C 107/47	Mål T-49/08 P: Överklagande ingett den 18 januari 2008 av C. Michail av den dom som personaldomstolen meddelade den 22 november 2007 i mål F-67/05 Michail mot kommissionen	28
2008/C 107/48	Mål T-55/08: Talan väckt den 5 februari 2008 – UEFA mot kommissionen	28
2008/C 107/49	Mål T-56/08: Talan väckt den 5 februari 2008 – IEA m.fl. mot kommissionen	29
2008/C 107/50	Mål T-67/08: Talan väckt den 11 februari 2008 – Hedgefund Intelligence mot harmoniseringsbyrån – Hedge Invest (InvestHedge)	30

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2008/C 107/51	Mål T-68/08: Talan väckt den 6 februari 2008 – Fédération Internationale de Football Association (FIFA) mot Europeiska gemenskapernas kommission	30
2008/C 107/52	Mål T-70/08: Talan väckt den 12 februari 2008 – Axis AB mot harmoniseringsbyrån	31
2008/C 107/53	Mål T-72/08: Talan väckt den 11 februari 2008 – Travel Servis mot harmoniseringsbyrån – Eurowings Luftverkehrs (smartWings)	32
2008/C 107/54	Mål T-73/08: Talan väckt den 11 februari 2008 – Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung mot kommissionen	33
2008/C 107/55	Mål T-75/08: Talan väckt den 13 februari 2008 – JOOP! mot harmoniseringsbyrån	33
2008/C 107/56	Mål T-78/08: Talan väckt den 18 februari 2008 – Baldesberger mot harmoniseringsbyrån (Formen på en pincett)	33
2008/C 107/57	Mål T-80/08: Talan väckt den 19 februari 2008 – CureVac mot harmoniseringsbyrån – Qiagen (RNAiFect)	34
2008/C 107/58	Mål T-81/08: Talan väckt den 18 februari 2008 – Enercon mot harmoniseringsbyrån (E-Ship)	34
2008/C 107/59	Mål T-82/08: Talan väckt den 12 februari 2008 – Guardian Industries och Guardian Europe mot kommissionen	35
2008/C 107/60	Mål T-83/08: Talan väckt den 19 februari 2008 – Denki Kagaku Kogyo och Denka Chemicals mot kommissionen	35
2008/C 107/61	Mål T-85/08: Talan väckt den 19 februari 2008 – Exalation mot harmoniseringsbyrån (Vektor-Lycopin)	36
2008/C 107/62	Mål T-96/08: Talan väckt den 22 februari 2008 – Global Digital Disc mot kommissionen	37
2008/C 107/63	Mål T-97/08: Talan väckt den 20 februari 2008 – KUKA Roboter mot harmoniseringsbyrån (Färgmärket orange)	37
2008/C 107/64	Mål T-102/08 P: Överklagande ingett den 25 februari 2008 av Åsa Sundholm av den dom som personaldomstolen meddelade den 13 december 2007 i mål F-27/07, Sundholm mot kommissionen	38
2008/C 107/65	Mål T-104/08: Talan väckt den 23 februari 2008 – ars Parfum Creation & Consulting mot harmoniseringsbyrån (formen på en parfymflaska)	38
2008/C 107/66	Mål T-105/08 P: Överklagande ingett den 26 februari 2008 av Kris Van Neyghem av den dom som personaldomstolen meddelade den 13 december 2007 i mål F-73/06, Van Neyghem mot kommissionen	39
2008/C 107/67	Mål T-106/08: Talan väckt den 27 februari 2008 – CPEM mot kommissionen	39
2008/C 107/68	Mål T-113/08: Talan väckt den 29 februari 2008 – Spanien mot kommissionen	40
2008/C 107/69	Mål T-114/08 P: Överklagande ingett den 6 mars 2008 av Luigi Marcuccio av den dom som personaldomstolen meddelade den 14 december 2007 i mål F-21/07 Marcuccio mot kommissionen	41
2008/C 107/70	Mål T-115/08: Talan väckt den 10 mars 2008 – Gourmet Burger Kitchen mot harmoniseringsbyrån (GOURMET BURGER KITCHEN)	42

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2008/C 107/71	Mål T-118/08: Talan väckt den 13 mars 2008 – Actega Terra mot harmoniseringsbyrån (TERRAEFFEKT matt & gloss)	42
2008/C 107/72	Mål T-126/07: Förstainstansrättens beslut av den 6 mars 2008 – Allos Walter Lang/OHMI mot Kokoriko (Coco Rico)	43
2008/C 107/73	Mål T-266/07: Förstainstansrättens beslut av den 27 februari 2008 – Air One mot Europeiska gemenskapernas kommission	43
2008/C 107/74	Mål T-309/07: Förstainstansrättens beslut av den 3 mars 2008 – Nederländerna mot Europeiska gemenskapernas kommission	43
2008/C 107/75	Mål T-318/07: Förstainstansrättens beslut av den 3 mars 2008 – National Association of Licensed Opencast Operators mot kommissionen	43
Europeiska unionens personaldomstol		
2008/C 107/76	Mål F-53/07: Talan väckt den 24 december 2007 – Iordanova mot kommissionen	44
2008/C 107/77	Mål F-132/07: Talan väckt den 20 november 2007 – Strack mot kommissionen	44
2008/C 107/78	Mål F-19/08: Talan väckt den 26 februari 2008 – Bennet m.fl. mot harmoniseringsbyrån	44

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH
ORGAN

DOMSTOLEN

*(2008/C 107/01)***Domstolens senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning***

EUT C 92, 12.4.2008

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 79, 29.3.2008

EUT C 64, 8.3.2008

EUT C 51, 23.2.2008

EUT C 37, 9.2.2008

EUT C 22, 26.1.2008

EUT C 8, 12.1.2008

Dessa texter är tillgängliga på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 28 februari 2008 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Düsseldorf – Tyskland) – AGST Draht- und Biegetechnik GmbH mot Hauptzollamt Aachen

(Mål C-398/05) ⁽¹⁾

(Gemensam handelspolitik — Utjämningsstullar — Skydd mot subvention — Förordning (EG) nr 1599/1999 — Tråd av rostfritt stål — Skada på gemenskapsindustrin — Orsakssamband)

(2008/C 107/02)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: AGST Draht- und Biegetechnik GmbH

Motpart: Hauptzollamt Aachen

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Finanzgericht Düsseldorf – Giltigheten av rådets förordning (EG) nr 1599/1999 av den 12 juli 1999 om införande av en slutgiltig utjämningsstull och slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av tråd av rostfritt stål med en diameter av minst 1 mm med ursprung i Indien och om avslutande av förfarandet rörande import av tråd av rostfritt stål med en diameter av minst 1 mm med ursprung i Republiken Korea (EGT L 189, s. 1) – Bedömning av skadan på gemenskapsindustrin, orsakssamband med importen av de subventionerade varorna

Domslut

Vid prövningen av den hänskjutna frågan har det inte framkommit någon omständighet som påverkar giltigheten av rådets förordning

(EG) nr 1599/1999 av den 12 juli 1999 om införande av en slutgiltig utjämningsstull och slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av tråd av rostfritt stål med en diameter av minst 1 mm med ursprung i Indien och om avslutande av förfarandet rörande import av tråd av rostfritt stål med en diameter av minst 1 mm med ursprung i Republiken Korea.

⁽¹⁾ EUT C 22, 28.1.2006.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 28 februari 2008 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione – Italien) – Carboni e derivati Srl mot Ministero dell'Economia e delle Finanze, Riunione Adriatica di Sicurtà SpA

(Mål C-263/06) ⁽¹⁾

(Gemensam handelspolitik — Skydd mot dumpning — Antidumpningsstull — Hematittackjärn med ursprung i Ryssland — Beslut nr 67/94/EKSG — Fastställande av tullvärde vid tillämpning av en rörlig antidumpningsstull — Transaktionsvärde — Flera på varandra följande försäljningar som sker till olika priser — Tullmyndighetens möjlighet att beakta priset vid en försäljning av varor som ägde rum före den försäljning på grundval av vilken tulldeklarationen gjordes)

(2008/C 107/03)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Carboni e derivati Srl

Motparter: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Riunione Adriatica di Sicurtà SpA

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Corte suprema di cassazione – Tolkning av artikel 147 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1), i dess lydelse enligt förordning nr 1762/95 – Beräkningsgrund vid tillämpningen av en antidumpningstull – Tullmyndighetens möjlighet att beakta priset vid en försäljning av varor som ägde rum före den försäljning som låg till grund för tulldeklarationen – Hematittackjärn med ursprung i Ryssland

Domslut

I enlighet med artikel 1.2 i kommissionens beslut nr 67/94/EKSG av den 12 januari 1994 om införande av en preliminär antidumpningstull på import till gemenskapen av hematittackjärn med ursprung i Brasilien, Polen, Ryssland och Ukraina kan tullmyndigheterna, vid tillämpningen av den antidumpningstull som införts genom det beslutet, inte fastställa tullvärdet på grundval av det pris som fastställts för de aktuella varorna vid en försäljning som ägde rum före den försäljning som tulldeklarationen avser, när det deklarerade priset motsvarar det pris som faktiskt betalats eller skall betalas av importören.

Om tullmyndigheterna har anledning att betvivla att det deklarerade värdet är korrekt, och dessa tvivel kvarstår efter det att de har begärt ytterligare upplysningar och efter det att de har gett den berörda personen en rimlig möjlighet att yttra sig över anledningen till dessa tvivel, utan att det varit möjligt att fastställa det pris som faktiskt betalats eller skall betalas, kan de i enlighet med artikel 31 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen beräkna tullvärdet, vid tillämpningen av den antidumpningstull som införts genom beslut nr 67/94, med hänvisning till det pris som överenskommit för de aktuella varorna i samband med den försäljning som ägde rum närmast före den försäljning som tulldeklarationen avser och vars riktighet tullmyndigheterna objektivt sett inte har någon anledning att betvivla.

(¹) EUT C 224, 16.9.2006.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 6 mars 2008 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Köln – Tyskland) – Deutsche Post AG (C-287/06, C-288/06 och C-291/06), Magdeburger Dienstleistungs- und Verwaltungs GmbH (MDG) (C-289/06), Marketing Service Magdeburg GmbH (C-290/06) och Vedat Deniz (C-292/06) mot Bundesrepublik Deutschland

(Förenade målen C-287/06 – C-292/06) (¹)

(Posttjänster — Direktiv 97/67/EG — Område som omfattas av monopol för den som tillhandahåller samhällsomfattande posttjänster — Specialavgifter som tillämpas gentemot företagskunder vid avlämning på bestämda ställen i postnätet av minimimängder försorterade försändelser — Vägeran att tillämpa sådana avgifter gentemot förmedlare som affärsmässigt och i eget namn samlar försändelser från olika avsändare)

(2008/C 107/04)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Köln

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Deutsche Post AG (C-287/06, C-288/06 och C-291/06), Magdeburger Dienstleistungs- und Verwaltungs GmbH (MDG) (C-289/06), Marketing Service Magdeburg GmbH (C-290/06) och Vedat Deniz (C-292/06)

Motpart: Bundesrepublik Deutschland

Ytterligare deltagare i rättegången: Marketing Service Magdeburg GmbH (C-287/06), Citipost Gesellschaft für Kurier- und Postdienstleistungen mbH (C-288/06), Deutsche Post AG (C-289/06, C-290/06 och C-292/06) och Magdeburger Dienstleistungs- und Verwaltungs GmbH (MDG) (C-291/06)

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Verwaltungsgericht Köln – Tolkning av artiklarna 47.2 EG och 95 EG liksom av artiklarna 12 femte strecksatsen och 7.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna (EGT L 15, 1998, s. 14), i dess ändrade lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/39/EG av den 10 juni 2002 om ändring av direktiv 97/67/EG för att ytterligare öka konkurrensen inom postsektorn i gemenskapen (EGT L 176, s. 21) –

Skyldighet för den som tillhandahåller samhällsomsfattande posttjänster att även tillämpa sådana specialavgifter, som tillämpas gentemot företagskunder som till postnätet lämnar in försorterade försändelser på avgångsbrevcentra, på yrkesmässiga tillhandahållare av posttjänster som hämtar försändelser hos avsändare för att sedan i likhet med företagskunderna lämna dessa försändelser försorterade till ett avgångsbrevcentrum

Domslut

Artikel 12 femte strecksatsen i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/39/EG av den 10 juni 2002, skall tolkas på så sätt att den utgör hinder mot att företag, som affärsmässigt och i eget namn samlar postförsändelser från olika avsändare, nekas sådana specialavgifter som den nationella tillhandahållaren av samhällsomsfattande posttjänster, inom ramen för sin ensamrätt, tillämpar gentemot företagskunder för avlämning på sina brevcentra av minimimängder försorterade försändelser.

(¹) EUT C 261, 28.10.2006.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 28 februari 2008 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Hamburg – Tyskland) – Deutsche Shell GmbH mot Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg

(Mål C-293/06) (¹)

(Etableringsfrihet — Bolagsskatt — Valutaeffekter vid hemtagning av insatskapital som ett bolag med hemvist i en medlemsstat tilldelat ett fast driftställe som tillhör bolaget och som är beläget i en annan medlemsstat)

(2008/C 107/05)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Hamburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Deutsche Shell GmbH

Motpart: Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Finanzgericht Hamburg –
Tolkning av artiklarna 43 EG och 48 EG – Valutakursförlust

som lidits av ett bolag med säte i en medlemsstat vid hemtagning av ett dotationskapital som bolaget beviljat ett fast driftställe etablerat i en annan medlemsstat – Uteslutet att beakta denna förlust vid beskattningen i den medlemsstat där bolaget har sitt säte

Domslut

- 1) Artiklarna 52 i EG-fördraget (nu artikel 43 EG i ändrad lydelse) och 58 i EG-fördraget (nu artikel 48 EG) utgör hinder för att en medlemsstat utesluter en valutakursförlust som ett bolag med stadiggenligt säte i denna stat lider vid hemtagningen av det insatskapital som det hade tilldelat ett fast driftställe som tillhör bolaget, och som är beläget i en annan medlemsstat, när den beräknar det inhemska beskattningsunderlaget.
- 2) Artiklarna 52 i EG-fördraget (nu artikel 43 EG i ändrad lydelse) och 58 i EG-fördraget (nu artikel 48 EG) utgör även hinder för att en valutakursförlust får dras av som driftskostnad för ett företag som har sitt säte i en medlemsstat bara om det fasta driftställe som tillhör företaget, och som är beläget i en annan medlemsstat, inte har redovisat någon skattefri vinst.

(¹) EUT C 237 av den 30.9.2006.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 11 mars 2008 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Schwerin (Tyskland) – Rüdiger Jäger mot Amt für Landwirtschaft Bützow)

(Mål C-420/06) (¹)

(Gemensam jordbrukspolitik — Förordningarna (EG) nr 1254/1999 och (EG) nr 1782/2003 — Nötkött — Integrerat administrations- och kontrollsystem för vissa av gemenskapens stödssystem — Förordningarna (EEG) nr 3887/92, (EG) nr 2419/2001 och (EG) nr 796/2004 — Ansökan om djurbidrag — Am- och dikobidrag — Oegentlighet — Överträdelse av bestämmelserna om identifiering och registrering av nötkreatur som eventuellt kan omfattas av en stödansökan — Förordning (EG) nr 1760/2000 — Uteslutning från stöd — Artikel 2.2 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 — Princip om retroaktiv tillämpning av lindrigare strafflagstiftning)

(2008/C 107/06)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Schwerin (Tyskland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Rüdiger Jager

Motpart: Amt für Landwirtschaft Bützow

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Verwaltungsgericht Schwerin – Tolkning av artikel 2.2 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1) – Avslag på en ansökan om djurbidrag på grund av att det antal djur som angetts i stödansökan överstiger det antal djur som konstaterats med mer än 20 procent – Retroaktiv tillämpning av mindre ingripande administrativa sanktionsåtgärder som är tillämpliga först efter det att systemet med djurbidrag avskaffats i den berörda medlemsstaten

Domslut

Artikel 2.2 andra meningen i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen skall tolkas så att bestämmelserna i artiklarna 66 och 67 i kommissionens förordning (EG) nr 796/2004 av den 21 april 2004 om närmare föreskrifter för tillämpningen av de tvärvillkor, den modulering och det integrerade administrations- och kontrollsystem som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare, i dess ändrade och rättade lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 239/2005 av den 11 februari 2005, inte skall tillämpas retroaktivt på en ansökan om djurbidrag som omfattas av tillämpningsområdet ratione temporis för kommissionens förordning (EEG) nr 3887/92 av den 23 december 1992 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för det integrerade administrations- och kontrollsystemet för vissa av gemenskapens stödsystem, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 2801/1999 av den 21 december 1999, som innebär en uteslutning från stöd enligt artikel 10c i förordning nr 3887/92.

(¹) EUT C 326, 30.12.2006.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 28 februari 2008 (begäran om förhandsavgörande från College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederländerna)) – A.G. Winkel mot Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Mål C-446/06) (¹)

(Nötkött — Gemensam organisation av marknaden — Förordning (EG) nr 1254/1999 — Artikel 3(f) — Beviljande av am- och dikobidrag — Villkor som motsvarar gängse uppfödningsspraxis)

(2008/C 107/07)

Rättegångspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: A.G. Winkel

Motpart: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Saken

Begäran om förhandsavgörande – College van Beroep voor het bedrijfsleven – Tolkning av artikel 3.1 f i rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött (EGT L 160, s. 21) – Fråga huruvida nationell lagstiftning enligt vilken am- och dikobidrag endast beviljas om villkor är uppfyllda som överensstämmer med gängse uppfödningsspraxis är förenlig med gemenskapsrätten

Domslut

Artikel 3 f i rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1512/2001 av den 23 juli 2001, utgör inte hinder mot nationell lagstiftning enligt vilken am- och dikobidrag endast beviljas om villkor är uppfyllda som överensstämmer med gängse uppfödningsspraxis, vari anges dels en viss kalvningsfrekvens, dels att kalven skall ha diats av sin moder under en period av fyra månader efter födseln.

(¹) EUT C 326, 31.12.2006.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 28 februari 2008 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation – Belgien) – Paul Abraham, Eugène Dehalleux, Jacqueline Starck, Robert Beaujean, Patrick Descamps m.fl., Régine Lecomte, Jacques Deheneffe, Mirèse Maillieux, Léon Schreiber, Marie-Paule Cornesse, Claude Farnir, Pascale Bastiaens, Marc Kriescher, Isabelle Lemaire, Jean-Luc Kriescher, Mauro Altafaglia, Charles Franckaert och Fernande Pretto mot Région wallonne, Société de développement et de promotion de l'aéroport de Liège-Bierset SA, T.N.T. Express Worldwide (Euro Hub) SA, Société nationale des voies aériennes-Belgocontrol, État belge och Cargo Airlines Ltd

(Mål C-2/07) ⁽¹⁾

(Direktiv 85/337/EEG — Bedömning av projekts miljöpåverkan — Flygplats med en banlängd av mer än 2 100 m)

(2008/C 107/08)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Paul Abraham, Eugène Dehalleux, Jacqueline Starck, Robert Beaujean, Patrick Descamps m.fl., Régine Lecomte, Jacques Deheneffe, Mirèse Maillieux, Léon Schreiber, Marie-Paule Cornesse, Claude Farnir, Pascale Bastiaens, Marc Kriescher, Isabelle Lemaire, Jean-Luc Kriescher, Mauro Altafaglia, Charles Franckaert och Fernande Pretto

Motpart: Région wallonne, Société de développement et de promotion de l'aéroport de Liège-Bierset SA, T.N.T. Express Worldwide (Euro Hub) SA, Société nationale des voies aériennes-Belgocontrol, État belge och Cargo Airlines Ltd

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Cour de cassation – Tolkeningen av artiklarna 1, 2 och 4 i rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EGT L 175, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 6, s. 226) – Uttrycket ”projekt som kan antas medföra betydande påverkan på miljön” – Flygplats med en banlängd på mer än 2 100 m – Infrastruktur- och omstruktureringsarbeten på en existerande flygplats vilka inte innebär att banan förlängs – Fråga huruvida en miljökonsekvensbeskrivning är nödvändig

Domslut

1) Även om ett sådant avtal som är i fråga i målet vid den nationella domstolen inte utgör ett projekt i den mening som avses i rådets

direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av miljöpåverkan av vissa offentliga och privata projekt, ankommer det på denna domstol att på grundval av tillämpliga nationella bestämmelser avgöra om ett sådant avtal innehåller ett tillstånd i den mening som avses i artikel 1.2 i direktiv 85/337/EEG. I detta sammanhang skall det prövas huruvida detta tillstånd ingår i ett förfarande i flera etapper som utgörs av ett huvudsakligt beslut liksom av beslut om verkställande, och om hänsyn skall tas till den kumulativa effekten av flera projekt vars miljöpåverkan skall bedömas som en helhet.

2) I punkt 12 i bilaga 2 jämförd med punkt 7 i bilaga 1 till direktiv 85/337/EEG, i dess ursprungliga lydelse, avses också sådana ändringsarbeten som utförs på en existerande flygplats infrastruktur utan förlängning av banlängden, om de på grund av sin art, betydelse och beskaffenhet kan anses utgöra en ändring av själva flygplatsen. Detta är bland annat fallet med arbeten som utförs i syfte att på ett väsentligt sätt kunna öka flygplatsens verksamhet och flygtrafiken. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att försäkra sig om att de behöriga myndigheterna korrekt har bedömt huruvida de arbeten som är i fråga i målet vid den nationella domstolen skall undergå en bedömning av vilken påverkan de kan ha på miljön.

3) De behöriga myndigheterna skall beakta den tilltagande verksamhet som kan förväntas på flygplatsen när de undersöker effekten på miljön av de ändringar som gjorts på flygplatsens infrastruktur för att kunna bemöta denna ökade verksamhet.

⁽¹⁾ EUT C 69, 24.3.2007.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 28 februari 2008 – Wineke Neirinck mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-17/07 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Personalmål — Tillfälligt anställd — Kontraktsanställd — Infrastruktur- och logistikkontoret i Bryssel (OIB) — Anställningsförfarande — Avslag på ansökan om tjänst — Talan om ogiltigförklaring — Skadeståndstalan)

(2008/C 107/09)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Wineke Neirinck (ombud: G. Vandersanden och L. Levi, advocats)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall och D. Martin)

Saken

Överklagande av den dom som förstainstansrätten (andra avdelningen) meddelade den 14 november 2006 i mål T-494/04, Neirinck mot kommissionen, genom vilken förstainstansrätten ogillade klagandens talan om dels ogiltigförklaring av kommissionens beslut om avslag på klagandens ansökan avseende tjänsten som jurist på området för fastighetspolitik vid Infrastruktur- och logistikkontoret i Bryssel (OIB) och tillsättande av tjänsten med en annan kandidat, dels skadestånd – Begreppet berättigat intresse av att få saken prövad – Motiveringsskyldighet – Missuppfattning av bevisning – Maktmissbruk – Tjänstens intresse och principerna om omsorgsplikt och god förvaltningssed

Domslut

- 1) Den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt meddelade den 14 november 2006 i mål T-494/04, Neirinck mot kommissionen, upphävs i den del förstainstansrätten därigenom underkände grunden enligt vilken motiveringsskyldigheten hade åsidosatts genom det beslut av den 27 april 2004 genom vilket Europeiska gemenskapernas kommission informerade Wineke Neirinck om att hon inte hade klarat det muntliga provet under anställningsförfarandet för tjänsten som kontraktsanställd jurist på området för fastighetspolitik vid Infrastruktur- och logistikkontoret i Bryssel.
- 2) Överklagandet ogillas i övrigt.
- 3) Det beslut av den 27 april 2004 genom vilket Europeiska gemenskapernas kommission informerade Wineke Neirinck om att hon inte hade klarat det muntliga provet under anställningsförfarandet för tjänsten som kontraktsanställd jurist på området för fastighetspolitik vid Infrastruktur- och logistikkontoret i Bryssel ogiltigförklaras.
- 4) Talan ogillas i övrigt.
- 5) Europeiska gemenskapernas kommission skall bära sin rättegångskostnad och ersätta Wineke Neirincks rättegångskostnad i målen vid Europeiska gemenskapernas domstol och Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt.

(¹) EUT C 95, 28.4.2007.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 6 mars 2008 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal supremo – Spanien) – Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones mot Administración del Estado

(Mål C-82/07) (¹)

(Elektronisk kommunikation — Nät och tjänster — Artiklarna 3.2 och 10.1 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektiv) — Nationella nummerplaner — Särskild regleringsmyndighet)

(2008/C 107/10)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal supremo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones

Svarande: Administración del Estado

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Tribunal supremo – Tolkning av artiklarna 3.1, 3.2, 3.4 och 10.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) (EGT L 108, s. 33) – Tilldelning av nationella nummerresurser och förvaltning av nationella nummerplaner – Ansvar för regleringsverksamhet och operationell verksamhet som tillkommer en särskild myndighet

Domslut

- 1) Artikel 3.2 och 3.4 och artikel 10.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv), jämförda med skäl 11 i nämnda direktiv, skall tolkas så att verksamhet i form av tilldelning av nationella nummerresurser och förvaltning av de nationella nummerplanerna skall anses vara regleringsverksamhet. Medlemsstaterna är inte skyldiga att tillse att dessa olika verksamheter åvilar skilda nationella regleringsmyndigheter.
- 2) Artikel 10.1 och artikel 3.2, 3.4 och 3.6 i direktiv 2002/21 skall tolkas så att de inte är till hinder för att verksamhet i form av tilldelning av nationella nummerresurser samt förvaltning av de nationella nummerplanerna fördelas mellan flera oberoende regleringsmyndigheter, under förutsättning att fördelningen av uppgifterna offentliggörs i lätt åtkomlig form och anmäls till Europeiska gemenskapernas kommission.

(¹) EUT C 82, 14.4.2007.

**Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 11 mars 2008
– Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken
Frankrike**

(Mål C-89/07) ⁽¹⁾

*(Fördragsbrott — Anställning i offentlig tjänst — Tjänster
som kapten eller befäl (förste styrman) på alla fartyg som
seglar under en medlemsstats flagg — Villkor avseende
nationalitet)*

(2008/C 107/11)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud:
G. Rozet)

Svarande: Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och
O. Christmann)

Saken

Fördragsbrott – Artikel 39.4 EG – Fri rörlighet för arbetstagare –
Myndighetsutövning – Krav på franskt medborgarskap för tillträde
till tjänster som kapten och befäl (förste styrman) på alla
fartyg som seglar under fransk flagg – Oförenligt med gemens-
kapsrätten

Domslut

1) Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter
enligt artikel 39 EG genom att behålla bestämmelser i sin lagstift-
ning, enligt vilka det för tillträde till tjänster som kapten och befäl
(förste styrman) på alla fartyg som seglar under fransk flagg krävs
franskt medborgarskap

2) Republiken Frankrike ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 95, 28.4.2007.

**Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 6 mars 2008
(begäran om förhandsavgörande från Højesteret
(Danmark)) – Nordania Finans A/S, BG Factoring A/S mot
Skatteministeriet**

(Mål C-98/07) ⁽¹⁾

*(Sjätte mervärdesskattedirektivet — Artikel 19.2 — Beräk-
ning av avdragsgill andel — Undantagande av den omsätt-
ning som kan hänföras till tillhandahållande av anläggnings-
tillgångar som används av den skattskyldiga personen i hans
rörelse — Begreppet ”anläggningstillgångar som används av
den skattskyldiga personen i hans rörelse” — Fordon som ett
leasingföretag förvärvat i syfte att hyra ut dem och därefter
sälja dem vid leasingavtalets utgång)*

(2008/C 107/12)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Højesteret

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Nordania Finans A/S, BG Factoring A/S

Motpart: Skatteministeriet

Saken

Tolkning av artikel 19.2 i rådets sjätte direktiv av den 17 maj
1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning
rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdes-
skatt: enhetlig beräkningsgrund – Beräkning av den avdragsgilla
andelen – Huruvida den omsättning som härrör från ett leasing-
företags försäljning av bilar när leasingavtalen har löpt ut skall
beaktas vid beräkningen

Domslut

Artikel 19.2 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj
1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande
omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig
beräkningsgrund skall tolkas så att begreppet ”anläggningstillgångar

som används av den skattskyldiga personen i hans rörelse" inte omfattar fordon som ett leasingföretag förvärvar i syfte att, såsom i målet vid den nationella domstolen, hyra ut dem och därefter sälja dem vid leasingavtalens utgång, då försäljningen av fordonen vid slutet av nämnda avtal utgör en integrerad del av företagets normala ekonomiska verksamhet.

(¹) EUT C 95, 28.4.2007.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 6 mars 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien

(Mål C-196/07) (¹)

(Fördragsbrott — Konkurrenspolitik — Företagskoncentrationer — Underlåtenhet att uppfylla vissa skyldigheter som ålagts av kommissionen — E.ON/Endesa)

(2008/C 107/13)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: V. Di Bucci och E. Gippini Fournier)

Svarande: Konungariket Spanien (ombud: N. Díaz Abad)

Saken

Fördragsbrott – Underlåtenhet att genomföra artikel 2 i kommissionens beslut av den 26 september 2006 (ärende nr COMP/M.4197 – E.ON/Endesa – K(2006)4279 slutlig) och artikel 2 i kommissionens beslut av den 20 december 2006 (ärende nr COMP/M.4197 – E.ON/Endesa – K(2006)7039 slutlig)

Domslut

1) Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2 i kommissionens beslut av den 26 september 2006 (ärende nr COMP/M.4197 – E.ON/Endesa – K(2006) 4279 slutlig) respektive i kommissionens beslut av den 20 december 2006 (ärende nr COMP/M.4197 – E.ON/Endesa – K(2006) 7039 slutlig)

genom att inte inom den föreskrivna tiden upphäva

— villkoren nr 1-6, 8 och 17 i den nationella energikommissionens beslut, vilka i artikel 1 i det ovannämnda beslutet av den 26 september 2006 har förklarats vara oförenliga med gemenskapsrätten, och

— villkoren nr 1, 10, 11 och 15, i deras ändrade lydelse, i det beslut som meddelats av ministern för industri, turism och handel, vilka i artikel 1 i det ovannämnda beslutet av den 20 december 2006 har förklarats vara oförenliga med den gemensamma marknaden.

2) Konungariket Spanien skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 155, 7.7.2007.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 6 mars 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-340/07) (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 2002/73/EG — Likabehandling av kvinnor och män — Tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran — Arbetsvillkor — Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)

(2008/C 107/14)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Rozet och M. van Beek)

Svarande: Storhertigdömet Luxemburg (ombud: C. Schiltz)

Saken

Fördragsbrott – Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/73/EG av den 23 september 2002 om ändring av rådets direktiv 76/207/EEG om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor (EGT L 269, s. 15)

Domslut

1) Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2.1 första stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/73/EG av den 23 september 2002 om ändring av rådets direktiv 76/207/EEG om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa nämnda direktiv.

2) Storhertigdömet Luxemburg skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 211, 8.9.2007.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sozialgericht Nürnberg (Tyskland) den 22 januari 2008 – Athanasios Vatsouras mot Arbeitsgemeinschaft (ARGE) Nürnberg 900

(Mål C-22/08)

(2008/C 107/15)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Sozialgericht Nürnberg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Athanasios Vatsouras

Motpart: Arbeitsgemeinschaft (ARGE) Nürnberg 900

Tolkningsfrågor

- 1) Är artikel 24.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38 av den 29 april 2004 (¹) förenlig med artikel 12 EG jämförd med artikel 39 EG?
- 2) Om fråga 1 besvaras nekande: Utgör artikel 12 EG jämförd med artikel 39 EG ett hinder för nationella bestämmelser enligt vilka unionsmedborgare saknar rätt till sociala förmåner när den längsta tillåtna tiden för uppehållsrätt enligt artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38 av den 29 april 2004 har överskridits och uppehållsrätt inte heller föreligger enligt andra bestämmelser?
- 3) Om fråga 1 besvaras jakande: Utgör artikel 12 EG hinder för nationella bestämmelser enligt vilka medborgare i en av EU:s

medlemsstater till och med saknar rätt till sociala förmåner som illegala invandrare har rätt till?

(¹) EUT L 158, s. 77.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sozialgericht Nürnberg (Tyskland) den 22 januari 2008 – Josif Koupatantze mot Arbeitsgemeinschaft (ARGE) Nürnberg 900

(Mål C-23/08)

(2008/C 107/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Sozialgericht Nürnberg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Josif Koupatantze

Motpart: Arbeitsgemeinschaft (ARGE) Nürnberg 900

Tolkningsfrågor

- 1) Är artikel 24.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38 av den 29 april 2004 (¹) förenlig med artikel 12 EG jämförd med artikel 39 EG?
- 2) Om fråga 1 besvaras nekande: Utgör artikel 12 EG jämförd med artikel 39 EG ett hinder för nationella bestämmelser enligt vilka unionsmedborgare saknar rätt till sociala förmåner när den längsta tillåtna tiden för uppehållsrätt enligt artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38 av den 29 april 2004 har överskridits och uppehållsrätt inte heller föreligger enligt andra bestämmelser?
- 3) Om fråga 1 besvaras jakande: Utgör artikel 12 EG hinder för nationella bestämmelser enligt vilka medborgare i en av EU:s medlemsstater till och med saknar rätt till sociala förmåner som illegala invandrare har rätt till?

(¹) EUT L 158, s. 77.

Överklagande ingett den 1 februari 2008 av Jörn Sack av den dom som förstainstansrätten meddelade den 11 december 2007 i mål T-66/05, Jörn Sack mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-38/08 P)

(2008/C 107/17)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Jörn Sack (ombud: U. Lehmann-Brauns och D. Mahlo, Rechtsanwältin)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som förstainstansrätten meddelade den 11 december 2007 i mål T-66/05 och (eftersom domstolen själv ska avgöra de rättsfrågor som felaktigt lämnats öppna på grundval av likabehandlingsprincipen) bifalla överklagandet i den del som kommissionens beslut om fastställande av klagandens lön för maj månad år 2004 ogiltigförklaras, och
- alternativt, upphäva den överklagade domen och återförvisa målet till förstainstansrätten för att den domstolen ska avgöra frågan huruvida det skedde ett åsidosättande av likabehandlingsprincipen vid beviljandet av tjänstepremien enligt artikel 44 andra stycket i tjänsteföreskrifterna.

Grunder och huvudargument

Klaganden har överklagat den dom i vilken förstainstansrätten funnit att denne inte hade rätt till tjänstepremien för enhetschefer för sitt arbete vid kommissionens rättstjänst som samordnare för samtliga rättsliga frågor i samband med utvidgningen av Europeiska unionen. Klaganden har åberopat följande grunder till stöd för sitt överklagande.

Den första grunden: Förstainstansrätten har missförstått betydelsen och räckvidden av gemenskapsrättens likabehandlingsprincip och har därigenom åsidosatt densamma.

Likabehandlingsprincipen finns såväl i sin allmänna form, som i sin särskilda form av ett förbud mot diskriminering intagen i artiklarna 20 och 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. I domstolens praxis anses den sedan lång tid som en hierarkisk överordnad gemenskapsrättslig princip. Skyldigheten att följa likabehandlingsprincipen innebär enligt gemenskapsrätten inte endast ett krav som åvilar samtliga institutioner, utan även en subjektiv rätt till likabehandling för alla

enskilda som berörs av en åtgärd från dessa. Likabehandlingsprincipen har, i enlighet med vad domstolen sedan lång tid slagit fast i ovannämnd rättspraxis, företräde framför sekundär-rätten och dess betydelse som grundläggande rättighet måste därför på ett riktigt sätt tas i beaktande vid tolkningen och tillämpningen av gemenskapsrätten. Domstolen ska även beakta likabehandlingsprincipen i samband med rättegångsreglerna och de olika förfarandena.

Klaganden grundade all sin argumentation på likabehandlingsprincipen och inte på tjänsteföreskrifterna och gjorde gällande att han hade haft arbetsuppgifter, vilka inte endast vara likvärdiga med en enhetschefs arbetsuppgifter, utan skulle anses som mer kvalificerade än de arbetsuppgifter som många enhetschefer på mellannivå har. Förstainstansrätten fråntog honom fullständigt skyddet mot godtycklig behandling enligt de grundläggande rättigheterna och åsidosatte därigenom likabehandlingsprincipen, genom att inte göra någon som helst jämförelse av klagandens situation och situationen för andra tjänstemän som åtnjöt premien.

Den andra grunden: Förstainstansrätten har åsidosatt reglerna om rättslig logik

När det är fråga om godtycklig behandling av flera parter, kan likabehandlingsprincipen och rättssäkerhetsprincipen endast iaktas om domstolen slår fast att någon jämförbar situation inte är för handen, när detta påstås, eller att samtliga personer, när en jämförbar situation är för handen, erhållit förmånen med orätt, och att således även klaganden inte skulle ha haft rätt till den. Om dessa regler om rättslig logik följs är det uppenbart att minst en av de två följande frågorna måste prövas och, med avseende på klaganden, besvaras nekande, för att talan ska kunna ogillas. För det första skulle förstainstansrätten ha avgjort frågan huruvida arbetsuppgifterna för de tjänstemän, vilka av kommissionen jämställdes med enhetschefer, var likvärdiga med klagandens arbetsuppgifter. För det andra skulle förstainstansrätten ha avgjort frågan huruvida dessa tjänstemän med rätta hade erhållit tjänstepremien från kommissionen eller inte.

Eftersom dessa frågor inte prövades måste det, om de saknar betydelse ur rättslig synvinkel, antas att talan även skulle ha ogillats om de hade besvarats på det sätt som klaganden föreslog. En sådan slutsats kan emellertid inte dras. Förstainstansrätten prövade nämligen inte, med beaktande av erforderliga bestämmelser, huruvida det var lagenligt av kommissionen att låta andra kategorier av tjänstemän ingå. Förstainstansrätten skulle ha gett företräde åt likabehandlingsprincipen framför gemenskapsrättslig sekundärrätt. Det måste därför antas att en sådan prövning skulle ha lett till slutsatsen att kommissionen handlade lagenligt när den utsträckte betalningen av premien till andra kategorier av tjänstemän. I motsats till vad förstainstansrätten uttalat söker klaganden inte behandlas lika i strid med lagen, utan att behandlas lika i enlighet med lagen.

Den tredje grunden: Förstainstansrätten har åsidosatt grundläggande processrättsliga principer

Att inte på något sätt pröva huruvida det föreligger ett åsidosättande av en grundläggande rättighet utgör ett åsidosättande av denna rättighet, som är betydligt allvarigare än en felaktig rättstillämpning rörande frågan huruvida rättigheten faktiskt har åsidosatts, eftersom den berörda parten fräntas det skydd som den grundläggande rättigheten innebär. Det kan endast bortses från en prövning i sak av ett påstående att en grundläggande rättighet har åsidosatts när det saknas fog för sökandens påstående att den grundläggande rättigheten har åsidosatts och det framgår av de faktiska omständigheter som åberopats till stöd för jämförelsen av situationerna att dessa inte ger något stöd åt påståendet. Det förhåller sig emellertid inte på detta sätt i det förevarande fallet. Förstainstansrätten har därför åsidosatt grundläggande processrättsliga principer. Domslutet, och de underliggande domskälen, kan därför inte fastställas.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundespatentgericht (Tyskland) den 4 februari 2008 – Bild.T-Online.de AG & Co. KG och Generaldirektören för Deutsches Patent- und Markenamt

(Mål C-39/08)

(2008/C 107/18)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundespatentgericht (Tyskland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Bild.T-Online.de AG & Co. KG och Generaldirektören för Deutsches Patent- und Markenamt

Tolkningsfrågor

- 1) Kräver artikel 3 i direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 (⁽¹⁾), för att konkurrens på lika villkor skall säkerställas, att identiska eller jämförbara registreringsansökningar behandlas lika?
- 2) Om den första frågan besvaras jakande, är en domstol skyldig att pröva konkreta indicier på att det förekommit särbehandling som lett till snedvridning av konkurrensen och därvid beakta tidigare beslut som den behöriga myndigheten har fattat i liknande ärenden?

- 3) Om den andra frågan besvaras jakande, är en domstol skyldig att beakta förbudet mot diskriminering som snedvrider konkurrensen när den tolkar och tillämpar artikel 3 i direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988, om den har slagit fast att sådan diskriminering förekommit?
- 4) Om frågorna 1-3 besvaras nekande, krävs det att det i den nationella lagstiftningen, för att undvika snedvridning av konkurrensen, föreskrivs att den nationella myndigheten är skyldig att på eget initiativ inleda ett förfarande i syfte att äldre varumärken som registrerats på felaktiga grunder förklaras ogiltiga?

(⁽¹⁾) EGT L 40, 1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundespatentgericht den 8 februari 2008 – Varumärkesärende med parterna ZVS Zeitungsvertrieb Stuttgart GmbH och ordföranden för Deutsche Patent- und Markenamt

(Mål C-43/08)

(2008/C 107/19)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundespatentgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

ZVS Zeitungsvertrieb Stuttgart GmbH och ordföranden för Deutsche Patent- und Markenamt

Tolkningsfrågor

1. Kräver artikel 3 i direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 (⁽¹⁾), för att konkurrens på lika villkor skall säkerställas, att sökande som konkurrerar med varandra behandlas lika vad gäller registrering av varumärken?
2. Om den första frågan besvaras jakande, är en domstol skyldig att pröva konkreta indicier på att det förekommit särbehandling som lett till snedvridning av konkurrensen och därvid beakta tidigare beslut som den behöriga myndigheten har fattat i liknande ärenden?

3. Om den andra frågan besvaras jakande, är en domstol skyldig att beakta förbudet mot diskriminering som snedvrider konkurrensen när den tolkar och tillämpar artikel 3 i direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988, om den har slagit fast att sådan diskriminering förekommit?
4. Om frågorna 1-3 besvaras nekande, krävs det att det i den nationella lagstiftningen, för att undvika snedvridding av konkurrensen, föreskrivs att den nationella myndigheten är skyldig att på eget initiativ inleda ett förfarande i syfte att äldre varumärken som registrerats på felaktiga grunder förklaras ogiltiga?

(¹) EGT L 40, 1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Korkein oikeus (Finland) den 8 februari 2008 – Akavan Erityisalojen Keskusliitto AEK ry m.fl. mot Fujitsu Siemens Computers Oy

(Mål C-44/08)

(2008/C 107/20)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Korkein oikeus

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klaganden: Akavan Erityisalojen Keskusliitto AEK ry, Erityisalojen Toimihenkilöliitto ERTO ry, Uusi Insinööriliitto UIL ry (tidigare Insinööriliitto IL ry), Metallityöväen Liitto ry, Palvelualojen Ammattiliitto PAM ry, Suomen Ekonomiliitto – Finlands Ekonomiförbund SEFE ry, Ammattiliitto SUORA ry, Suomen Valtiotieteilijöitten Liitto SVAL ry – Statsvetarnas Förbund i Finland rf, Sähköalojen Ammattiliitto ry, Tekniikan Akateemisten Liitto TEK ry och Toimihenkilöunioni TU ry

Motpart: Fujitsu Siemens Computers Oy

Tolkningsfrågor

- 1) Skall artikel 2.1 i direktiv 98/59/EG (¹) tolkas så, att den där angivna skyldigheten att inleda överläggningar "i god tid" när

arbetsgivaren "överväger ... att vidta kollektiva uppsägningar", innebär att överläggningarna skall inledas när kollektiva uppsägningar blir nödvändiga till följd av strategiska beslut eller förändringar i verksamheten? Eller skall denna bestämmelse tolkas så, att skyldigheten att inleda överläggningar uppstår redan när arbetsgivaren överväger sådana åtgärder eller förändringar i verksamheten, som till exempel förändringar i produktionskapaciteten eller centralisering av produktionen, som kan förväntas nödvändiggöra kollektiva uppsägningar?

- 2) Skall artikel 2.1 i direktivet, med hänsyn till hänvisningen i artikel 2.3 första stycket i direktivet till att information skall lämnas i god tid under överläggningarna, tolkas så att den där angivna skyldigheten att inleda överläggningar "i god tid" när arbetsgivaren "överväger" att vidta kollektiva uppsägningar, innebär att överläggningarna skall inledas innan arbetsgivarens planer är så långt framskridna att han kan konkretisera och förse arbetstagarna med den information som avses i artikel 2.3 b?

- 3) Skall artikel 2.1 jämförd med artikel 2.4 i direktivet tolkas så, att när arbetsgivaren är ett företag som kontrolleras av ett annat företag, uppstår arbetsgivarens skyldighet att inleda överläggningar med arbetstagarrepresentanten antingen när arbetsgivaren själv eller det moderbolag som kontrollerar arbetsgivaren överväger att vidta kollektiva uppsägningar av arbetsgivarens personal?

- 4) När det rör sig om överläggningar i ett dotterbolag som tillhör en koncern och den i artikel 2.1 i direktivet föreskrivna skyldigheten att "i god tid" inleda överläggningar när kollektiva uppsägningar "övervägs" skall bedömas med beaktande av bestämmelserna i artikel 2.4, uppstår då skyldigheten att inleda överläggningar redan när koncernens eller moderbolagets ledning överväger kollektiva uppsägningar, trots att dessa planer ännu inte har konkretiserats till att avse personal i ett visst kontrollerat dotterbolag? Eller uppstår skyldigheten att inleda överläggningar för dotterbolaget först när koncernens eller moderbolagets ledning uttryckligen överväger att genomföra kollektiva uppsägningar i det berörda dotterbolaget?

- 5) När arbetsgivaren är ett företag (ett dotterbolag som tillhör en koncern) som kontrolleras av ett annat företag (moderbolaget eller koncernens ledning), i den mening som avses i artikel 2.4 i direktivet, skall artikel 2 i direktivet då tolkas så, att det i artikeln föreskrivna överläggningsförfarandet måste ha avslutats innan moderbolaget eller koncernens ledning fattar beslut om genomförande av kollektiva uppsägningar i dotterbolaget?

6) Om direktivet skall tolkas så att det överläggningsförfarande som skall genomföras av dotterbolaget skall ha avslutats innan moderbolaget eller koncernens ledning antar ett beslut som resulterar i kollektiva uppsägningar, gäller detta endast för beslut vilka direkt resulterar i kollektiva uppsägningar i dotterbolaget eller måste överläggningsförfarandet ha avslutats innan moderbolaget eller koncernens ledning antar företagsekonomiska eller strategiska beslut som kan antas leda till kollektiva uppsägningar i dotterbolaget, utan att det är helt säkert att det blir så?

(¹) EGT L 225, s. 16.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van beroep te Brussel (Belgien) den 8 februari 2008 – Spector Photo Group NV och Chris Van Raemdonck mot Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen (CBFA)

(Mål C-45/08)

(2008/C 107/21)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van beroep te Brussel (Belgien)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Spector Photo Group NV och Chris Van Raemdonck

Motpart: Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen (CBFA)

Tolkningsfrågor

1) Utgör regelverket i direktiv 2003/6/EG (¹), särskilt artikel 2 i detta direktiv, en fullständig harmonisering, med undantag för de bestämmelser där medlemsstaterna uttryckligen ges utrymme att komplettera åtgärderna, eller är det sett som en helhet en minimiharmonisering?

2) Skall artikel 2.1 i direktiv 2003/6/EG tolkas så, att redan den omständigheten att en person som avses i artikel 2.1 i nämnda direktiv förfogar över insiderinformation och förvärvar eller avyttrar, eller försöker förvärva eller avyttra, finansiella instrument som omfattas av denna information, för egen eller annans räkning, i sig innebär att denne utnyttjar insiderinformationen?

3) Om svaret på den andra frågan är nekande, skall det då antas att tillämpning av artikel 2 i direktiv 2003/6/EG fordrar att det fattats ett medvetet beslut att utnyttja insiderinformationen?

Om ett sådant beslut inte behöver vara skriftligt, krävs det då att beslutet om utnyttjande framgår av omständigheter som inte kan tolkas på annat sätt, eller räcker det att de kan tolkas på detta sätt?

4) Om hänsyn skall tas till den realiserade vinsten vid fastställande av huruvida en sådan administrativ sanktion som föreskrivs i artikel 14 i direktiv 2003/6/EG är proportionerlig, skall det då antas att offentliggörande av de upplysningar som betraktas som insiderinformation har haft en väsentlig inverkan på kursen för det finansiella instrumentet?

Om så är fallet, hur stor måste kursrörelsen minst vara för att kunna anses som väsentlig?

5) Oavsett huruvida kursrörelsen efter offentliggörandet av informationen måste vara väsentlig: Vilken tidsperiod skall beaktas, efter att informationen offentliggjorts, för att fastställa kursrörelserna och med utgångspunkt från vilket datum skall den realiserade ekonomiska vinsten bedömas, i syfte att fastställa en lämplig sanktion?

6) Skall artikel 14 i direktiv 2003/6/EG, mot bakgrund av prövningen av sanktionens proportionalitet, tolkas så att om en medlemsstat beslutar att straffrättsliga påföljder får dömas ut vid sidan om de administrativa sanktionerna, måste vid bedömningen av proportionalitet hänsyn tas till möjligheten att en straffrättslig påföljd av ekonomisk art döms ut och till omfattningen av denna påföljd?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmisbruk) (EUT L 96, s. 16).

Talan väckt den 12 februari 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal

(Mål C-52/08)

(2008/C 107/22)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: H. Støvlbæk och P. Andrade)

Svarande: Republiken Portugal

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktiv 2005/36/EG ⁽¹⁾ som upphävde och ersatte direktiv 89/48/EG ⁽²⁾, genom att inte införliva det förstnämnda direktivet, såvitt gäller tillträde till yrket "notário" (notarius publicus), och
- förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen anser att portugisiska staten har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 13 i direktiv 2005/36, genom att inte tillåta notarier från andra medlemsstater att utöva sitt yrke i Portugal, om dessa har rätt att utöva detta yrke i en medlemsstat i vilken yrket "notário" utgör ett reglerat yrke eller om de har utövat yrket i enlighet med föreskrivna villkor i en medlemsstat i vilket det inte utgör ett reglerat yrke.

Portugisiska staten har i vart fall åsidosatt sina skyldigheter enligt artiklarna 13 och 14 i direktiv 2005/36 genom att kräva att den som ansöker om tillstånd att arbeta som "notário" skall ha juristexamen från ett portugisiskt universitet eller en portugisisk rätt jämförlig akademisk examen.

Portugisiska staten har dessutom åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 14.3 jämförd med artikel 3 h i direktiv 2005/36 genom att kräva att den som ansöker om tillstånd att arbeta som "notário" skall ha blivit godkänd vid ett offentligt prov vid vilket de sökandes allmänna kunskaper i juridik testas, innan anpassningsperioden fullgörs.

Kommissionen anser mot bakgrund härav att portugisiska staten inte har införlivat direktiv 2005/36, såvitt gäller yrket "notário".

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, s. 22).

⁽²⁾ EGT L 19, s. 16.

Talan väckt den 12 februari 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike

(Mål C-53/08)

(2008/C 107/23)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Braun och H. Støvlbæk)

Svarande: Republiken Österrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Österrike har åsidosatt artiklarna 43 och 45 EG genom att i 6 § första stycket i förordningen om notarius publicus (Notariatsordnung) föreskriva att det krävs österrikiskt medborgarskap för att utöva detta yrke,
- fastställa att Republiken Österrike har åsidosatt direktiv 89/48/EG (eller direktiv 2005/36/EG) och artiklarna 43 och 45 EG genom att inte genomföra direktivet med avseende på yrket som notarius publicus, och
- förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 43 EG är all diskriminering på grund av nationalitet förbjuden, vilken är följden av bestämmelser som innebär inskränkningar av etableringsfriheten. Enligt artikel 45 EG första stycket omfattar bestämmelserna i kapitlet om etableringsfrihet inte verksamhet som hos medlemsstaten, om än endast tillfälligt, är förenad med utövandet av offentlig makt.

Enligt Notariatsordnung får endast österrikiska medborgare vara notarius publicus. Den aktuella bestämmelsen innebär således en diskriminering på grund av nationalitet och ett åsidosättande av etableringsfriheten för medborgare i andra medlemsstater, eftersom dessa medborgare hindras från att utöva yrket som notarius publicus.

Kommissionen anser att verksamheten som notarius publicus inte omfattas av undantaget enligt artikel 45 EG och att etableringsfriheten således är tillämplig på yrket som notarius publicus.

För att avgöra innebörden av begreppet "offentlig makt" i den mening som avses i artikel 45 EG ska det för det första beaktas hur detta begrepp tolkas på nationell nivå. Verksamheter som i en medlemsstat anses vara förenade med utövandet av offentlig makt kan inte omfattas av undantagsbestämmelsen, även om samma verksamhet i andra medlemsstater anses vara förenade med utövandet av offentlig makt. Vid tolkningen av artikel 45 EG ska för det andra innebörden och omfattningen av begreppet "offentlig makt" bestämmas med utgångspunkt i gemenskapsrätten. Begreppets innebörd ska fastställas autonomt och enhetligt av EG-domstolen. Det förhållandet att den österrikiske lagstiftaren och de österrikiska domstolarna anser att verksamheten som notarius publicus innebär utövande offentlig makt medför inte att denna verksamhet får undantas från etableringsfriheten på grundval av gemenskapsrättens strängare bedömning. Artikel 45 EG första stycket utgör ett undantag från en grundläggande frihet och ska därför tolkas restriktivt.

Med hänsyn till den nuvarande graden av integration är det förenat med betydande svårigheter att finna en välgrundad motivering till ett krav på medborgarskap för den verksamhet som utövas av notarius publicus. Det krävs inte att det föreligger ett sådant särskilt förhållande till staten som är kännetecknande för medborgarskap för någon del av den verksamhet som utövas av notarius publicus, inbegripet den verksamhet som innebär offentlig myndighetsutövning. Risken för att någon del av den verksamhet som utövas av notarius publicus skulle innebära konflikter med medborgarna i landet, på grund av offentlig myndighetsutövning eller användande statliga maktmedel, är liten.

De verksamheter som enligt Republiken Österrike motiverar ett krav på medborgarskap är inte tillräckliga för artikel 45 EG ska vara tillämplig. Det är fråga om bestyrkanden av rättsliga handlingar och avtal, anbringande av exekutionsklausul, rättslig rådgivning och verksamhet som Gerichtskommissar (notarius publicus utsedd av rätten att företa vissa rättegångshandlingar). Såvida dessa överhuvudtaget innebär ett utövande av offentlig makt, rör det sig om ett indirekt utövande. Utövande av offentlig makt ska inte förväxlas med verksamhet som utövas i det allmännas intresse. Allmänintresse hör inte nödvändigtvis till offentlig makt. Verksamhet som utövas i allmänintresse och inte i enskilda personers intresse innebär inte nödvändigtvis att det sker en överföring av offentlig makt. Medan det faktiska utövandet av offentlig makt kan vara förbehållet de egna medborgarna, kan utövandet av en viss verksamhet i det allmännas intresse garanteras genom att utövandet av yrket, liksom yrkesreglerna, underkastas en särskild reglering och är föremål för särskilda kontroller. Detta är exempelvis fallet vid rättsvårdande verksamhet.

Kommissionen anser således att ingen av de verksamheter som en notarius publicus i Österrike utövar, betraktade var och en för sig eller tillsammans, innebär att denne på ett direkt och bestämt sätt deltar i utövandet av offentlig makt i den mening som avses i rättspraxis.

Talan väckt den 12 februari 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-54/08)

(2008/C 107/24)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: H. Støvlbaek och G. Braun)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 43 EG och 45 EG genom att i 5 § i förbundsförordning om notarier (Bundesnotarordnung) föreskriva ett krav på tyskt medborgarskap för att utöva notarieyrket,
- fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har åsidosatt direktiv 89/48/EG (och direktiv 2005/36/EG) samt artiklarna 43 EG och 45 EG genom att inte införliva direktiv 89/48 med avseende på notarieyrket,
- förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 43 EG förbjuds all diskriminering grundad på nationalitet som är en följd av lagstiftning om begränsningar av etableringsfriheten. Enligt artikel 45 första stycket EG omfattar kapitlet om etableringsfrihet inte verksamhet som hos medlemsstaten, om än endast tillfälligt, är förenad med utövandet av offentlig makt.

Enligt förbundsförordningen om notarier (Bundesnotarordnung) får endast tyska medborgare utöva notarieyrket i Tyskland. De aktuella bestämmelserna medför således en diskriminering på grund av nationalitet och ett åsidosättande av etableringsfriheten för medborgare i andra medlemsstater, eftersom de hindrar dem från att utöva notarieyrket.

Kommissionen anser att verksamheten som notarie inte omfattas av undantaget i artikel 45 EG, varför bestämmelserna om etableringsfrihet ska tillämpas på detta yrke.

Begreppet offentlig makt i den mening som avses i artikel 45 EG ska å ena sidan tolkas i enlighet med betydelsen enligt nationell rätt. Verksamhet som i en medlemsstat inte anses förenad med utövandet av offentlig makt kan inte omfattas av undantaget även om samma verksamhet i andra medlemsstater anses innebära utövande av offentlig makt. Å andra sidan ska vid tolkningen av begreppet offentlig makt i den mening som avses i artikel 45 EG dess innebörd och räckvidd fastställas med utgångspunkt i gemenskapsrätten och domstolen ska tolka begreppet på ett självständigt och enhetligt sätt. Att den tyska lagstiftaren och de tyska domstolarna anser att notarieyrket i princip medför utövande av nationell offentlig makt innebär inte att denna verksamhet enligt den strängare gemenskapsrättsliga bedömningen ska undantas från tillämpning av bestämmelserna om etableringsfrihet. Artikel 45 första EG ska nämligen tolkas restriktivt, eftersom den utgör ett undantag från en grundläggande frihet.

På nuvarande stadium av integrationen är det mycket svårt att finna en motivering för kravet angående nationalitet när det gäller utövandet av verksamheten som notarie. Denna verksamhet har inte i något avseende, ens när den äger rum i offentlig regi, någon särskild anknytning till staten, så som är fallet med medborgarskapet. Likaså är det liten risk att denna verksamhet genom myndighetsutövning eller användning av offentliga maktmedel ger upphov till konflikter med medborgarna.

De typer av verksamhet som Förbundsrepubliken Tyskland har angett som skäl för kravet avseende nationalitet – upprättande av rättsliga dokument och avtal, sådana dokumenters beviskraft, införande av klausuler om verkställighet och den juridiska rådgivning som är förknippad med upprättandet – räcker inte för att motivera en tillämpning av artikel 45 EG. Om notarier över huvud taget medverkar i utövande av offentlig makt sker detta enligt kommissionen endast indirekt. Utövandet av offentlig makt ska inte heller förväxlas med verksamhet av offentligt intresse. Allmännyttig verksamhet innebär inte nödvändigtvis utövande av offentlig makt. Verksamhet som syftar till det allmännas bästa och inte till att gynna enskilda personers intresse förutsätter inte nödvändigtvis en överföring av offentlig makt. Medan verkligt utövande av offentlig makt således kan förbehållas medlemsstatens egna medborgare, kan utövandet av en viss verksamhet av allmänt intresse, såsom exempelvis förebyggande rättsvård, säkerställas genom att rätten att utöva ett yrke liksom de skyldigheter som följer därav är föremål för särskild reglering och kontroll.

Kommissionen anser följaktligen att inte någon del av den verksamhet, sedda var för sig eller gemensamt, som notarier i Tyskland utövar innebär ett direkt och specifikt deltagande i utövandet av offentlig makt i den mening som avses i rättspraxis.

Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) Förenade kungariket den 13 februari 2008 – Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG, Orange Personal Communications Services Ltd mot Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform

(Mål C-58/08)

(2008/C 107/25)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG, Orange Personal Communications Services Ltd

Svarande: Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform

Ytterligare deltagare i rättegången: Office of Communications, Hutchison 3G (UK) Limited

Intervenient: GSM Association

Giltighetsfrågor

- 1) Är förordning (EG) nr 717/2007 ⁽¹⁾ helt eller delvis ogiltig med anledning av att artikel 95 EG inte utgör en tillräcklig rättslig grund?
- 2) Är artikel 4 i förordning (EG) nr 717/2007 (jämförd med artiklarna 2 a och 6.3 i den mån dessa innehåller hänvisningar till eurotaxan och skyldigheter i samband med eurotaxan) ogiltig på grund av att föreskrifterna om ett pristak för slutkundsavgifterna för roaming innebär att proportionalitetsprincipen eller subsidiaritetsprincipen åsidosätts?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 717/2007 av den 27 juni 2007 om roaming i allmänna mobiltelefonnät i gemenskapen och om ändring av direktiv 2002/21/EG (EUT L 171, s. 32).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van Cassatie van België den 18 februari 2008 – UDV North America Inc mot Brandtraders NV

(Mål C-62/08)

(2008/C 107/26)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van Cassatie van België

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: UDV North America Inc

Svarande: Brandtraders NV

Tolkningsfrågor

- 1) Fordras det för att ett kännetecken skall anses ha använts i den mening som avses i artikel 9.1 a och 9.2 d i rådets förordning (EG) nr 40/94 ⁽¹⁾ av den 20 december 1993 om emenskapsvarumärken att den tredje man som avses i artikel 9.1 a i denna förordning
 - a) använder kännetecknet för egen räkning?
 - b) använder kännetecknet som intressent vid varuhandel då han själv är ansluten part?
- 2) Kan en mellanhand vid handel som agerar i eget namn men inte för egen räkning uppfylla kraven på en tredje man som använder kännetecknet i den mening som avses i de ovan nämnda bestämmelserna?

⁽¹⁾ EUT L 11, 1994, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 18 februari 2008 – Europol Frost-Food GmbH mot Hauptzollamt Krefeld

(Mål C-65/08)

(2008/C 107/27)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Europol Frost-Food GmbH

Motpart: Hauptzollamt Krefeld

Tolkningsfråga

Är den kompletterande anmärkningen 5 b till kapitel 20 i Kombinerade nomenklaturen, i dess lydelse enligt förordning (EG) nr 2388/2000 ⁽¹⁾ och förordning (EG) nr 2031/2001 ⁽²⁾, giltig?

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2388/2000 av den 13 oktober 2000 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 264, 2000, s. 1, och rättelse, EGT L 276, 2000, s. 92).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2031/2001 av den 6 augusti 2001, om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 279, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Stuttgart (Tyskland) den 18 februari 2008 – Brottmål mot Szymon Kozłowski

(Mål C-66/08)

(2008/C 107/28)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Stuttgart

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Szymon Kozłowski

Tolkningsfrågor

1. Är antagandet att en person är "bosatt" eller "uppehåller sig", i den mening som avses i artikel 4.6 i rådets rambeslut av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna ⁽¹⁾ (nedan kallat rådets rambeslut), i en medlemsstat oförenligt med att samma person
 - a) inte utan avbrott har uppehållit sig i den ifrågasvarande medlemsstaten,
 - b) inte uppehåller sig där i enlighet med uppehållsrättsliga bestämmelser,
 - c) yrkesmässigt gör sig skyldig till brottslighet i den staten, och/eller
 - d) avtjänar ett frihetsstraff i den staten?

2. Är det förenligt med unionsrätten, särskilt med principen om ickediskriminering och om unionsmedborgarskap enligt artikel 6.1 i Fördraget om Europeiska unionen jämförd med artikel 12 och artikel 17 och följande artiklar i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen att genomföra artikel 4.6 i rådets rambeslut på så sätt att en medlemsstats utlämning av egna medborgare mot deras vilja för verkställighet av påföljd alltid är otillåten, medan utlämning av medborgare i andra medlemsstater mot deras vilja efter bedömning av behörig myndighet däremot kan beviljas, och, om så är fallet, skall nämnda principer åtminstone beaktas i samband med bedömningen?

(¹) EGT L 190, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 20 februari 2008 – Margarete Block mot Finanzamt Kaufbeuren

(Mål C-67/08)

(2008/C 107/29)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof (Tyskland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Margarete Block

Motpart: Finanzamt Kaufbeuren

Tolkningsfrågor

1) Är det mot bakgrund av bestämmelserna i artiklarna 73d.1 a och 73d.3 i EG fördraget (nu artiklarna 58.1 a och 58.3 EG) möjligt att även vid arvfall som inträffat under år 1999 utesluta avräkning av spansk arvsskatt från den tyska arvsskatten enligt 21 § stycke 1 och stycke 2 punkt 1 Erbschaftsteuer- und Schenkungsteuergesetz jämförd med 121 § Bewertungsgesetz?

2) Skall artikel 73b.1 i EG-fördraget (nu artikel 56.1 EG) tolkas så, att den arvskatt, som en medlemsstat i Europeiska unionen tar ut när en i Tyskland bosatt arvtagare ärver en kapitalfordran på ett kreditinstitut i denna medlemsstat från en arvlätare som senast var bosatt i Tyskland, skall avräknas från den tyska arvsskatten?

3) Är den omständigheten att de olika anknytningsfaktorerna i de nationella skattesystemen är skattemässigt relevanta av betydelse för frågan om vilken av de berörda staterna som har att undanröja dubbelbeskattningen, och är anknytningen till borgenärens hemvist i ett sådant fall av större betydelse än anknytningen till gäldenärens hemvist?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Napoli – Sezione Lavoro (Italien) den 20 februari 2008 – Rappallo Visciano mot I.N.P.S.

(Mål C-69/08)

(2008/C 107/30)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Napoli – Sezione Lavoro

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Rappallo Visciano

Svarande: I.N.P.S.

Tolkningsfrågor

1) Skall artiklarna 3 och 4 i direktiv 80/987/EEG (¹) av den 20 oktober 1980, i den del det föreskrivs om betalning av arbetstagarnas utestående lönefordringar, tolkas så att de medger att dessa fordringar, när de görs gällande gentemot en garantiinstitution, kan förlora sin ursprungliga karaktär av lön och i stället kan klassificeras som socialförsäkringsförmåner endast på grund av att medlemsstaten ålagt en socialförsäkringsinstitution att betala sådana fordringar, och att begreppet lön i de nationella bestämmelserna följaktligen kan ersättas med begreppet socialförsäkringsförmån?

- 2) Är det, med beaktande av direktivets sociala mål, tillräckligt att en arbetstagares lönefordran i de nationella bestämmelserna endast tillämpas som utgångspunkt vid fastställandet per relationem av den ersättning som garanteras genom att garantiinstitutionen ingriper eller är det nödvändigt att en arbetstagares lönefordran gentemot en insolvent arbetsgivare skyddas, genom att garantiinstitutionen ingriper, och att det därvid säkerställs att lönefordran har samma innehåll och omfattas av samma garantier, frister och föreskrifter om hur den skall göras gällande som övriga lönefordringar som omfattas av denna rättsordning?
- 3) Skall de principer som följer av gemenskapsbestämmelserna och närmare bestämt likvärdighetsprincipen och effektivitetsprincipen tolkas så att det är tillåtet att på arbetstagares utestående lönefordringar som avser den period som föreskrivs i artikel 4 i direktiv 80/987 tillämpa bestämmelser om preskription som är mindre förmånliga än de som tillämpas på liknande fordringar.

(¹) EUT L 283, s. 23.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Court of Appeal (Civil Division) (Förenade kungariket) den 21 februari 2008 – The Queen, på begäran av Christopher Mellor, mot Secretary of State for Communities and Local Government

(Mål C-75/08)

(2008/C 107/31)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Court of Appeal (Civil Division)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: The Queen, på begäran av Christopher Mellor

Motpart: Secretary of State for Communities and Local Government

Tolkningsfrågor

- 1) Innebär artikel 4 i rådets direktiv 85/337/EEG (¹), i dess lydelse enligt direktiven 97/11/EG (²) och 2003/35/EG (³) (nedan kallat direktivet), att medlemsstaterna måste låta allmänheten få tillgång till skälen för ett beslut att ett sådant

projekt som avses i bilaga 2 inte behöver bli föremål för en bedömning enligt artiklarna 5-10 i direktivet?

- 2) Om svaret på fråga 1 är jakande, uppfylldes i så fall denna skyldighet genom innehållet i skrivelsen av den 4 december 2006 från Secretary of State?
- 3) Om svaret på fråga 2 är nekande, vilken är då omfattningen av motiveringskyldigheten i detta sammanhang?

(¹) Rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EGT L 175, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 6, s. 226).

(²) Rådets direktiv 97/11/EG av den 3 mars 1997 om ändring av direktiv 85/337/EEG (EGT L 73, s. 5).

(³) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG av den 26 maj 2003 om åtgärder för allmänhetens deltagande i utarbetandet av vissa planer och program avseende miljön och om ändring, med avseende på allmänhetens deltagande och rätt till rättslig prövning, av rådets direktiv 85/337/EEG och 96/61/EG (EUT L 156, s. 17).

Talan väckt den 29 februari 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien

(Mål C-94/08)

(2008/C 107/32)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Rozet och L. Lozano Palacios)

Svarande: Konungariket Spanien

Sökanden yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

— fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt gemenskapsrätten, bland annat artikel 39 EG, genom att bibehålla bestämmelser i sin lagstiftning enligt vilka det krävs spansk medborgarskap för tillträde till tjänster som kapten och förste styrman på alla fartyg som seglar under spansk flagg, förutom handelsfartyg med en bruttolastkapacitet understigande 100 ton som transporterar last eller mindre än 100 passagerare och som endast seglar mellan hamnar eller platser belägna inom de zoner där Spanien har suveränitet och jurisdiktion, och

— förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt den spanska lagstiftningen skall tjänsterna som kapten och förste styrman på alla fartyg som seglar under spansk flagg, förutom handelsfartyg med en bruttolastkapacitet understigande 100 ton som transporterar last eller mindre än 100 passagerare och som endast seglar mellan hamnar eller platser belägna inom de zoner där Spanien har suveränitet och jurisdiktion, innehas av spanska medborgare.

Kommissionen anser att det allmänna kravet på spanskt medborgarskap för nämnda tjänster står i strid med artikel 39 EG och inte kan anses rättfärdigat genom det undantag som avses i punkt 4 i nämnda artikel. Kommissionens tolkning har i synnerhet bekräftats i domen i mål C-405/01 ⁽¹⁾, i vilken domstolen förklarade att räckvidden av nämnda undantag skall begränsas till vad som är absolut nödvändigt för att tillvarata den berörda medlemsstatens allmänna intressen och att, vad gäller nämnda tjänster, dessa intressen inte hotas när myndighetsutövning endast sporadiskt och i undantagsfall utövas av medborgare i andra medlemsstater. Konungariket Spanien har inte ändrat sin lagstiftning i den riktning som kommissionen förordat, trots att den i sitt svar på det motiverade yttrandet åtog sig att vidta lämpliga ändringar.

⁽¹⁾ Dom av den 30 september 2003 i mål C-405/01, Colegio de Oficiales de la Marina Mercante Española (REG 2003, s. I-10391).

Talan väckt den 7 mars 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike**(Mål C-107/08)**

(2008/C 107/33)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. Schima och A. Alcover San Pedro)

Svarande: Republiken Österrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/33/EG av den 6 juli 2005 om ändring av direktiv 1999/32/EG vad gäller svavelhalten i marina bränslen ⁽¹⁾ genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder, och
- förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 11 augusti 2006.

⁽¹⁾ EUT L 191, s. 59.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

Förstainstansrättens dom av den 13 mars 2008 – Maison de l'Europe Avignon Méditerranée mot kommissionen

(Mål T-43/03) ⁽¹⁾

(Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Beteckningen "info point Europe" — Uttalanden av en representant för kommissionen avseende sökanden)

(2008/C 107/34)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Maison de l'Europe Avignon Méditerranée (Avignon, Frankrike) (ombud: advokaterna F. Martineau och N. Benoit)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J.-F. Pasquier)

Saken

Skadeståndstalan avseende ersättning för den skada som sökanden påstår sig ha lidit till följd av uttalanden rörande sökanden av kommissionens representant i Marseille vid sammanträde den 23 januari 2003.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Maison de l'Europe Avignon Méditerranée ska bära sin rättegångskostnad och ersätta kommissionens rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EUT C 101, 26.4.2003.

Förstainstansrättens dom av den 12 mars 2008 – ESN mot kommissionen

(Mål T-332/03) ⁽¹⁾

(Offentlig upphandling av tjänster — Gemenskapsförfarande vid anbudsinfördran — Tillhandahållande av tjänster för utveckling och inrättande av stödtjänster för Gemenskapens informationstjänst för forskning och utveckling (CORDIS) — Förkastande av en anbudsgivares anbud — Principen om lika-behandling av anbudsgivarna och principen om insyn — Iakttagande av de tilldelningskriterier som anges i förfrågningsunderlaget)

(2008/C 107/35)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: European Service Network (ESN) SA (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna R. Steichen och P.-E. Partsch)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: L. Parpala och E. Manhaeve)

Saken

Sökanden har yrkat ogiltigförklaring av tilldelningsbeslutet att tilldela kontraktet gällande kommissionens upphandlingsförfarande ENTR/02/055 – CORDIS – Del 1 om utveckling och inrättande av stödtjänster för Gemenskapens informationstjänst för forskning och utveckling (CORDIS)

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) European Service Network (ESN) SA ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 289, 29.11.2003.

Förstainstansrättens dom av den 12 mars 2008 – Evropaiki Dynamiki mot kommissionen

(Mål T-345/03) ⁽¹⁾

(Offentlig upphandling av tjänster — Gemenskapsförfarande vid anbudsinfördran — Utveckling och tillhandahållande av tjänster till stöd för informationstjänsten för forskning och utveckling inom EU (CORDIS) — Förkastande av en anbudsgivares anbud — Principerna om likabehandling av anbudsgivare och om insyn)

(2008/C 107/36)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Aten, Grekland) (ombud: inledningsvis advokaten S. Pappas, därefter advokaten N. Korogiannakis)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. O'Reilly och L. Parpala)

Saken

Begäran från sökanden att ogiltigförklara beslutet att tilldela kontraktet i kommissionens anbudsinfördran ENTR/02/55 – CORDIS del 2, för utveckling och tillhandahållande av tjänster till stöd för informationstjänsten för forskning och utveckling inom EU (CORDIS)

Domslut

- 1) Kommissionens beslut av den 16 juli 2003 att tilldela kontraktet i anbudsinfördran ENTR/02/55 – CORDIS del 2 ogiltigförklaras.
- 2) Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 289, 29.11.2003.

Förstainstansrättens dom av den 12 mars 2008 – Massimo Giannini mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-100/04) ⁽¹⁾

(Personalmål — Allmänt uttagningsprov — Har inte förts upp på reservlistan — Oegentligheter under proven som kan snedvrída resultatet — Likabehandling — Talan om ogiltigförklaring — Skadeståndstalan)

(2008/C 107/37)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Massimo Giannini (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna G. Vandersanden och L. Levi)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: inledningsvis L. Lozano Palacios och M. Velardo, därefter G. Berscheid, biträdd av advokaten M. Genton)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av det beslut som fattades av uttagningskommittén vid uttagningsprov COM/A/9/01, för att upprätta en reserv för rekrytering av handläggare (A7/A6) på området för ekonomi och statistik (EGT C 240A, 2001, s. 12), att inte föra upp sökanden på reservlistan för uttagningsprovet och vidare skadeståndstalan.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Kommissionen skall bära sin rättegångskostnad och ersätta tre fjärdedelar av Massimo Gianninis rättegångskostnad.
- 3) Massimo Giannini skall bära en fjärdedel av sin rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EUT C 106, 30.4.2004.

Förstainstansrättens dom av den 12 mars 2008 – Sebirán mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-332/04) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av figurmärket "Coto d'Arcis" som gemenskapsvarumärke — De äldre gemenskapsordmärkena "COTO DE IMAZ" och "EL COTO" — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b och 8.5 i förordning (EG) nr 40/94)

(2008/C 107/38)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Sebirán, SL (Requena, Spanien) (ombud: advokaterna A. Calderón Chavero och T. Villate Consonni)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: J. Laporta Insa)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: El Coto de Rioja, SA (Oyón, Spanien) (ombud: inledningsvis advokaten M.E. López Camba, därefter advokaterna M. López Camba och J. Grimau Muñoz)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av det beslut som andra överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån fattade den 15 juni 2004 (ärende R 550/2003-2), angående ett invändningsförfarande mellan El Coto de Rioja, SA och Sebirán, SL.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) El Coto de Riojas yrkande om delvis ogiltigförklaring av att det beslut som andra överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån fattade den 15 juni 2004 (ärende R 550/2003-2) ogillas.
- 3) Sebirán, SL ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta harmoniseringsbyråns rättegångskostnader och hälften av El Coto de Riojas rättegångskostnader.
- 4) El Coto de Riojas ska bära hälften av sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 284, 20.11.2004.

Förstainstansrättens dom av den 11 mars 2008 – Guigard mot kommissionen

(Mål T-301/05) (¹)

(Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Ingen förlängning av ett anställningsavtal som finansieras av EUF — Rättsstridigt agerande från kommissionens sida föreligger inte — Förstainstansrättens behörighet)

(2008/C 107/39)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Philippe Guigard (Paris, Frankrike) (ombud: inledningsvis advokaterna S. Rodrigues och A. Jaume, därefter advokaterna S. Rodrigues och C. Bernard-Glanz)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: inledningsvis D. Martin och K. Herrmann, därefter F. Dintilhac och G. Boudot)

Saken

Talan om skadestånd i syfte att erhålla ersättning för den skada som sökanden påstår sig ha lidit till följd av kommissionens påstått felaktiga agerande i samband med att sökandens anställningsavtal inte förlängdes, vilket hade ingåtts inom ramen för det tekniska samarbete mellan gemenskapen och Republiken Niger som finansieras av Europeiska utvecklingsfonden (EUF).

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Philippe Guigard skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 271, 29.10.2005.

Förstainstansrättens dom av den 12 mars 2008 – Compagnie générale de diététique mot harmoniseringsbyrån (GARUM)

(Mål T-341/06) (¹)

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket GARUM — Absolut registreringshinder — Omsättningskrets — Artikel 7.1 b i förordning (EG nr 40/94)

(2008/C 107/40)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Compagnie générale de diététique (Caen, Frankrike) (ombud: advokaterna J.-J. Evrard och T. de Haan)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: A. Folliard-Monguiral)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 7 september 2006 (ärende R 1401/2005-1) om en ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket GARUM.

Domslut

- 1) Det beslut som fattats av Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) den 7 september 2006 (ärende R 1401/2005-1) ogiltigförklaras.

2) Harmoniseringsbyrån skall bära sin egen rättegångskostnad och ersätta rättegångskostnaden för *Compagnie générale de diététique SAS*.

(¹) EUT C 326, 30.12.2006.

Förstainstansrättens dom av den 12 mars 2008 – Rossi Ferreras mot kommissionen

(Mål T-107/07 P) (¹)

(*Personalmål — Tjänstemän — Karriärutvecklingsrapport — Bedömningsomgång 2003 — Bedömning av omständigheterna — Bevisbörda och bevisföring — Överklagande som inte kan upptas till prövning — Överklagande som är ogrundat*)

(2008/C 107/41)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Francisco Rossi Ferreras (ombud: advokaterna F. Frabetti och S. Martin)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: V. Joris och K. Herrmann)

Saken

Överklagande av den dom som personaldomstolen (andra avdelningen) har meddelat den 1 februari 2007 i mål F-42/05, Rossi Ferreras mot kommissionen (ännu ej publicerat i rättsfallssamlingen) och yrkande om att denna dom skall upphävas.

Domslut

1) Överklagandet ogillas.

2) Francisco Rossi Ferreras skall bära sin rättegångskostnad och ersätta kommissionens rättegångskostnad.

(¹) EUT C 129, 9.6.2007.

Förstainstansrättens dom av den 12 mars 2008 – Suez mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-128/07) (¹)

(*”Gemenskapsvarumärke — Ansökan om gemenskapsordmärket Delivering the essentials of life — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94”*)

(2008/C 107/42)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Suez (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna P. Combeau och D. Régnier)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: A. Folliard-Mongurial)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 2 februari 2007 (ärende R 811/2006-1) om en ansökan om registrering av märket Delivering the essentials of life som gemenskapsvarumärke.

Domslut

1) Talan ogillas.

2) Suez ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 140 av den 23.6.2007.

**Förstainstansrättens beslut av den 19 februari 2008 –
Apple Computer International mot kommissionen**

(Mål T-82/06) ⁽¹⁾

*(Talan om ogiltigförklaring — Gemensamma tulltaxan —
Klassificering i Kombinerade nomenklaturen — Inte person-
ligen berörd — Avvisning)*

(2008/C 107/43)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Apple Computer International (Cork, Irland) (ombud: G. Breen, solicitor, P. Sreenan, SC, och B. Quigley, barrister)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: X. Lewis och J. Hottiaux)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens förordning (EG) nr 2171/2005 av den 23 december 2005 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen (EUT L 346, s. 7)

Avgörande

1) *Talan avvisas.*

2) *Apple Computer International skall ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 108, 6.5.2006.

**Förstainstansrättens beslut av den 22 februari 2008 – Base
mot kommissionen**

(Mål T-295/06) ⁽¹⁾

*(Talan om ogiltigförklaring — Telekommunikation — Artikel 7 i direktiv 2002/21/EG — Grossistmarknaden för samtals-
terminering i individuella mobiltelefonnät i Belgien — Bety-
dande inflytande på marknaden — Skrivelse med kommissio-
nens anmärkningar — Rättsakt mot vilken talan inte kan
väckas — Direkt inverkan saknas — Avvisning)*

(2008/C 107/44)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Base NV (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna A. Verheyden, Y. Desmedt och F. Bimont)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: É. Gippini Fournier, M. Shotter och K. Mojzesowicz)

Saken

Begäran om ogiltigförklaring av det beslut som påstås ingå i kommissionens skrivelse av den 4 augusti 2006 till Institut belge des services postaux et des télécommunications och som innehåller anmärkningar, med tillämpning av artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) (EGT L 108, s. 33) om ett förslag till beslut som Institut belge des services postaux et des télécommunications har anmält (ärende BE/2006/0433).

Avgörande

1) *Talan avvisas.*

2) *Base NV skall bära sin rättegångskostnad och ersätta kommissionens rättegångskostnad.*

3) *Mobistar SA och Konungariket Nederländerna skall bära sina rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 310, 16.12.2006.

**Talan väckt den 26 januari 2008 – EREF mot
kommissionen**

(Mål T-40/08)

(2008/C 107/45)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten D. Fouquet)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara kommissionens beslut K(2007) 4323 slutligt av den 25 september 2007,

— förklara att den aktuella finansieringen i sin nuvarande form och struktur utgör olagligt statligt stöd, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden ingav år 2004 ett klagomål till kommissionen där denne bland annat påstod att delar av finansieringen av ett nytt kärnkraftsverk, vilket var under uppförande i Finland, var att betrakta som statligt stöd som inte meddelats. Kommissionen registrerade de delar av klagomålet som avsåg statligt stöd under målnummer CP 238/04 och beslutade år 2006 att dela upp ärendet i två skilda mål med nummer NN 62/A2006 och NN 62/B/2006.

Sökanden yrkar i förevarande mål ogiltigförklaring av kommissionens slutliga beslut K(2007) 4323, av den 25 september 2007, angående åtgärd NN 62/A/2006, som meddelats sökanden den 14 november 2007 och i vilket kommissionen slagit fast att den exportgaranti som det franska kreditinstitutet (COFACE) gett genom att ställa en säkerhet för finansieringen av det nya kärnkraftsverket Olkiluoto 3 som köpts av det finska elproducentföretaget Teollisuuden Voima Oy (TVO) inte utgör ett olagligt statligt stöd och att utredningen således ska läggas ned.

Sökanden har anfört att exportgarantin eller säkerheten till beloppet 570 000 euro som COFACE ställt till TVO utgör ett olagligt stöd inom gemenskapen på grund av dess ekonomiska inverkan på den allmänna finansieringen av hela det ifrågavarande projektet. Sökanden har gjort gällande att garantin utgör ett olagligt statligt stöd, eftersom den utställts av COFACE i dess egenskap av statligt organ för Frankrikes räkning som har tagit ansvaret för att garantera att krediten återbetalas till bankkonsortiet för det fall att TVO inte skulle kunna betala, och eftersom detta utgör en otillbörlig ekonomisk fördel för TVO genom att tillträdet till marknaden förenklas och dennes framtida finansiella kapacitet säkerställs. Sökanden har dessutom gjort gällande att en sådan lånegaranti gör det möjligt för TVO att producera elektricitet till ett lägre pris.

Sökanden har vidare anfört att uppdelningen av ärendet i två skilda mål strider mot grundläggande processuella bestämmelser och leder till felaktiga bedömningar.

Talan väckt den 24 januari 2008 – Shetland Islands Council mot kommissionen

(Mål T-44/08)

(2008/C 107/46)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Shetland Islands Council (Lerwick, Förenade kungariket) (ombud: E. Whiteford, barrister, R. Murray, solicitor, och R. Thompson QC)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara artiklarna 1.2 och 3–5 i beslutet, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden är en myndighet som har gjort utbetalningar till fiskerisektorn inom ramen för två generella stödåtgärder kallade Aid to the Fish Catching and Processing Industry och Aid to the Fish Farming Industry, bestående av olika typer av stödordningar. En av dessa ordningar var en stödordning för nya andelsägare (First Time Shareholders Scheme). Kommissionen fann att det stöd som Förenade kungariket hade genomfört med stöd av denna ordning var oförenligt med den gemensamma marknaden i den del som avsåg stöd som hade beviljats för förstagångsförvärv av en andel i ett begagnat fiskerifartyg.

Sökanden yrkar med stöd av artikel 230 EG delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut K 39/2006 (f.d. NN 94/2005) av den 13 november 2007 om stödordning för nya andelsägare genomförd i Förenade kungariket. Sökanden yrkar ogiltigförklaring av artiklarna 1.2 och 3–5 i det angripna beslutet på följande grunder:

- (1) Kommissionen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att *alla* utbetalningar som hade gjorts för förstagångsförvärv av en andel i ett begagnat fiskerifartyg var oförenliga med den gemensamma marknaden och måste återbetalas.
- (2) Kommissionen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att återkrav av dessa utbetalningar var förenligt med:
 - (a) artikel 14.1 i rådets förordning nr 659/1999/EG⁽¹⁾, och
 - (b) de allmänna principerna om rättssäkerhet, skydd för berättigade förväntningar och likabehandling.

⁽¹⁾ Rådets förordning nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, 27.3.1999, s. 1).

Överklagande ingett den 18 januari 2008 av C. Michail av den dom som personaldomstolen meddelade den 22 november 1997 i mål F-67/05 Michail mot kommissionen

(Mål T-49/08 P)

(2008/C 107/47)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: C. Michail (ombud: advokaten C. Meïdanis)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att förstainstansrätten ska

- upphäva personaldomstolens dom i mål F-67/05 i den del klaganden inte tilldömdes något skadestånd för den ideella skada som han orsakades av administrationens agerande och underlåtenhet,
- fastställa att skadestånd skall erläggas för den ideella skada som klaganden har lidit, vilket skadestånd skall uppgå till EUR 120 000,
- besluta om rättegångskostnader i enlighet med lagen.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör gällande att den överklagade domen är felaktig vad gäller klagandens talan om ogiltigförklaring av hans karriärutvecklingsrapport för år 2003 och av tillsättningsmyndighetens beslut att avslå de klagomål som klaganden framställt enligt artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna.

Klaganden gör närmare bestämt gällande att det var fel av personaldomstolen att ogilla klagandens yrkande om ersättning för den ideella skada som han lidit till följd av hans placering vid generaldirektoratet Jordbruk efter avskaffandet av generaldirektoratet Finansiell kontroll som klaganden var placerad vid. Klaganden gör gällande att personaldomstolen har tillämpat gemenskapsrätten på ett felaktigt sätt genom att göra en felaktig bevisvärdering och ange en tvetydig motivering.

Klaganden gör även gällande att personaldomstolen felaktigt har underlåtit att pröva en särskild fråga eller, alternativt, att dess

dom inte är tillräckligt motiverad och att den följaktligen innebär ett åsidosättande av klagandens grundläggande processuella rättigheter och utgör ett åsidosättande av gemenskapsrätten.

Talan väckt den 5 februari 2008 – UEFA mot kommissionen

(Mål T-55/08)

(2008/C 107/48)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Union of European Football Associations (UEFA) (Nyon, Schweiz) (ombud: A. Bell och K. Learoyd, solicitors)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det angripna beslutet, såtillvida som Förenade kungarikets förteckning av slutspelet i fotbolls-EM i sin helhet förklarats förenlig med gemenskapsrätten, och
- förplikta kommissionen att bära sin egen kostnad och ersätta UEFA:s rättegångskostnad avseende detta förfarande.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 3a i rådets direktiv 89/552/EEG⁽¹⁾ får en medlemsstat upprätta en förteckning över idrottsevenemang och andra evenemang som den anser vara "av särskild vikt för samhället". Evenemang som anges i denna förteckning får inte omfattas av exklusiva sändningsrättigheter som medför att en väsentlig del av allmänheten i den medlemsstaten utestängs från möjligheten att följa sådana evenemang genom direktsändning eller tidsförskjuten sändning i fri TV.

Sökanden yrkar att kommissionens beslut 2007/730/EG av den 16 oktober 2007 ⁽²⁾ skall ogiltigförklaras. Kommissionen förklarade i nämnda beslut att den förteckning som Förenade kungariket upprättat i enlighet med artikel 3a.1 i direktiv 89/552/EEG, där slutspelet i fotbolls-EM angetts, är förenliga med gemenskapsrätten.

Till stöd för sin talan anför sökanden att kommissionens beslut

- inte antagits på ett klart och öppet sätt, såsom krävs enligt artikel 3a.1 i direktiv 89/552/EEG,
- grundar sig på en uppenbart oriktig bedömning, då kommissionen funnit att matcher i fotbolls-EM där inget av lagen från Förenade kungariket spelar kan anses vara av särskild vikt för samhället i Förenade kungariket,
- inte innehåller någon verklig bedömning av frågor rörande konkurrensrätt eller friheten att tillhandahålla tjänster och leder till en oproportionerlig och omotiverad snedvridning av konkurrensen på den berörda marknaden och en inskränkning av friheten av att tillhandahålla tjänster i form av sändningar,
- utgör ett intrång på sökandens äganderätt, eftersom det medför en inskränkning av sökandens möjligheter att marknadsföra TV-rättigheterna till fotbolls-EM,
- strider mot proportionalitetsprincipen, eftersom det varken är lämpligt eller nödvändigt för att uppfylla de mål det påstås syfta till, och
- strider mot likabehandlingsprincipen, eftersom det medför en nackdel för sökanden i förhållande till att rättighetsinnehavare.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/552/EEG av den 3 oktober 1989 om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television (EGT L 298, s. 23; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 3).

⁽²⁾ Kommissionens beslut 2007/730/EG av den 16 oktober 2007 om förenlighet med gemenskapsrätten när det gäller åtgärder som vidtagits av Förenade kungariket i enlighet med artikel 3a.1 i rådets direktiv 89/552/EEG om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television (EUT L 295, s. 12).

Talan väckt den 5 februari 2008 – IEA m.fl. mot kommissionen

(Mål T-56/08)

(2008/C 107/49)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Stichting IEA Secretariaat Nederland (IEA) (Amsterdam, Nederländerna), Educational Testing Service Global BV (ETS-Europe) (Amsterdam, Nederländerna), Deutsches Institut für Internationale Pädagogische Forschung (DIPF) (Frankfurt am Main, Tyskland), Institut zur Qualitätsentwicklung im Bildungswesen (IQB) (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaterna E. Morgan de Rivery och S. Thibault-Liger)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 23 november 2007 att förkasta det anbud som sökandena ingav till följd av anbudsinfördran nr EAC/21/2007 "Europeisk undersökning om språkkunskaper" i dess helhet, eftersom EU-rätten åsidosätts i beslutet och det grundar sig på uppenbart oriktiga bedömningar,
- ogiltigförklara kommissionens beslut att tilldela SurveyLang Consortium upphandlingskontraktet till följd av denna anbudsinfördran i dess helhet, eftersom EU-rätten åsidosätts i beslutet och det grundar sig på uppenbart oriktiga bedömningar, och
- förplikta kommissionen att i enlighet med artikel 87.2 i förstainstansrättens rättegångsregler ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena gav in ett anbud till följd av svarandens anbudsinfördran avseende "Europeisk undersökning om språkkunskaper" (EGT 2007/S 61-074161), i enlighet med rättsfallet (EGT 2007/S 109-133727). Sökandena angriper svarandens beslut av den 23 november 2007 att förkasta deras anbud och att tilldela en annan anbudsgivare upphandlingskontraktet.

Till stöd för sin talan gör sökandena gällande att principen om likabehandling, artikel 100.1 i budgetförordningen ⁽¹⁾ och anbudsspecifikationen åsidosätts i det angripna beslutet.

Sökandena anför vidare att kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning avseende de kvalitativa kriterierna som fastslås i anbudsspecifikationerna, vilket ledde till en uppenbart oriktig bedömning när anbudsgivarnas respektive resultat skulle fastställas.

Sökandena framhåller slutligen att kommissionen har åsidosatt principen om god förvaltningssed genom att ha brutit i sin omsorgsplikt under upphandlingsförfarandet.

(¹) Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 248, s. 1) i ändrad lydelse (EGT L 25, 2003, s. 43).

Talan väckt den 11 februari 2008 – Hedgefund Intelligence mot harmoniseringsbyrån – Hedge Invest (InvestHedge)

(Mål T-67/08)

(2008/C 107/50)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Hedgefund Intelligence Ltd (London, Förenade kungariket) (ombud: J. Reed, Barrister, och G. Crofton Martin, Solicitor)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Hedge Invest SGR. P.A. (Milano, Italien)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara andra överklagandenämndens beslut av den 28 november 2007 i ärende R 148/2007-2,
- avslå motpartens klagomål,
- förplikta harmoniseringsbyrån och motparten att bära sina egna kostnader och motparten att ersätta sökandens rättegångskostnader vid överklagandenämnden och vid förstainstansrätten.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket InvestHedge för varor och tjänster i klasserna 9, 16, 36 och 41 – Ansökan nr 3 081 081

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Hedge Invest SGR P.A.

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Det gemenskapsregistrerade figurmärket HEDGE INVEST för tjänster i klass 36

Invändningsenhetens beslut: Invändningen bifölls vad gäller tjänsterna i klass 36 och 41. Ansökan bifölls vad gäller de varor som inte berörs av invändningen i klass 9 och 16

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet avslås

Grunder: Sökanden hävdar att överklagandenämnden gjorde fel när den, vid bedömningen av huruvida de två varumärkena visuellt sett liknade varandra i icke engelskspråkiga konsumenters ögon, tog hänsyn till "det kommersiella intrycket" och att anse att detta var det samma för de båda varumärkena.

Vad gäller den ljudmässiga likheten mellan varumärkena i icke engelskspråkiga konsumenters öron har överklagandenämnden felaktigt lagt bevisbördan på sökanden.

Överklagandenämnden har slutligen underlåtit att vid rätt tillfälle beakta att det är ostridigt att det endast finns en begränsad och/eller avlägsen likhet mellan tjänsterna i klass 36 respektive 41.

Talan väckt den 6 februari 2008 – Fédération Internationale de Football Association (FIFA) mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-68/08)

(2008/C 107/51)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Fédération Internationale de Football Association (FIFA) (Zurich, Schweiz) (ombud: E. Batchelor och F. Young, solicitors samt advokaten A. Barav)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- helt eller delvis ogiltigförklara kommissionens beslut 2007/730/EG av den 16 oktober 2007 om förenlighet med gemenskapsrätten när det gäller åtgärder som vidtagits av Förenade kungariket i enlighet med artikel 3a.1 i rådets direktiv 89/552/EEG om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television och särskilt artiklarna 1–3 i detta till den del dessa omfattar FIFA World Cup™, och

— förplikta kommissionen att bära sin rättegångskostnad och ersätta FIFA:s rättegångskostnad.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 3a i rådets direktiv 89/552/EEG⁽¹⁾ skall en medlemsstat upprätta en förteckning över de sportevenemang och andra evenemang som den anser vara "av särskild vikt för samhället". Evenemangen i förteckningen får inte vara föremål för exklusiva rättigheter att sända evenemang som utgör hinder för en väsentlig del av allmänheten i den medlemsstaten att följa sådana evenemang genom direktsändning eller tidsförskjuten sändning i fri TV.

Sökanden har yrkat ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2007/730/EG av den 16 oktober 2007⁽²⁾, genom vilket kommissionen förklarade att den förteckning som Förenade kungariket hade upprättat i enlighet med artikel 3a.1 i rådets direktiv 89/552/EEG och som omfattade samtliga 64 FIFA World Cup matcher var förenlig med gemenskapsrätten. Detta hindrar FIFA från att upplåta exklusiva rättigheter till programföretag med avseende på direktsändning av FIFA World Cup matcher i Förenade kungariket.

Till stöd för talan har sökanden gjort gällande att en väsentlig förfaranderegulering åsidosattes genom kommissionens beslut, eftersom detta inte innehåller någon motivering till att samtliga 64 FIFA World Cup matcher fördes upp i förteckningen för Förenade kungariket.

Sökanden har vidare gjort gällande att direktiv 89/552/EEG åsidosattes genom det angripna beslutet, eftersom myndigheterna i Förenade kungariket inte vidtog åtgärden på ett klart och öppet sätt och eftersom inte alla de matcher som spelades i samband med FIFA World Cup var av särskild vikt för samhället i Förenade kungariket.

Sökanden har vidare hävdade att sökandens egendomsrätt åsidosattes genom det angripna beslutet, eftersom sökanden hindrades från att upplåta exklusiva rättigheter med avseende på direktsändning i Förenade kungariket av någon av de matcher som spelades i samband med FIFA World Cup.

Sökanden har dessutom gjort gällande att bestämmelserna om frihet att tillhandahålla tjänster i EG-fördraget åsidosattes genom det angripna beslutet, eftersom sökanden hindrades att upplåta och programföretagen från att förvärva exklusiva rättigheter till direktsändning av någon FIFA World Cup match i Förenade kungariket.

Sökanden har även gjort gällande att konkurrensbestämmelserna i EG-fördraget åsidosattes genom det angripna beslutet, eftersom det innebar att en gemensam dominerande ställning eller en konkurrensbegränsande överenskommelse kunde missbrukas för att förvärva rättigheter att direktsända fotbollsmatcher i Förenade kungariket och genom att konkurrensen begränsades med

avseende på de närstående marknaderna för okodade sändningar, reklam och sporttelevisionsskanaler.

Sökanden har slutligen gjort gällande att EG-fördragets bestämmelser om etableringsfrihet åsidosattes genom det angripna beslutet, eftersom tillgången till exklusiva rättigheter med avseende på direktsändning i Förenade kungariket av någon av de matcher som spelades i samband med FIFA World Cup begränsades till aktörer eller potentiella aktörer på marknaden i Förenade kungariket.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/552/EEG av den 3 oktober 1989 om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television (EGT L 298, s. 23; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 3).

⁽²⁾ Kommissionens beslut 2007/730/EG av den 16 oktober 2007 om förenlighet med gemenskapsrätten när det gäller åtgärder som vidtagits av Förenade kungariket i enlighet med artikel 3a.1 i rådets direktiv 89/552/EEG om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television (EUT L 295, s. 12).

Talan väckt den 12 februari 2008 – Axis AB mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-70/08)

(2008/C 107/52)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Axis AB (Lund, Sverige) (ombud: advokaten J. Norderyd)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Etra Investigación y Desarrollo SA (Valencia, Spanien)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara det beslut som andra överklagandenämnden fattade den 27 november 2007 i ärende R 334/2007-2, och

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Gemenskapsordmärket "ETRAX" för varor och tjänster i klasserna 9 och 42 – ansökan nr 3 890 291

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Etra Investigación y Desarrollo SA

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: De nationella figurativa märkena som innehåller orddelarna "ETRA" och bokstäverna "I" och "D" sammanbundna med tecknet "+" för varor och tjänster i klasserna 9 och 42

Invändningsenhetens beslut: Invändningen avslås

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet bifalls och det angripna beslutet ogiltigförklaras

Grunder: Åsidosättande av regel 49 i kommissionens förordning (EG) nr 2868/95⁽¹⁾ och artikel 8.1 b i rådets förordning (EG) nr 40/94.

Sökanden gör gällande att överklagandenämnden gjorde en felaktig bedömning när den fann att överklagandet uppfyllde kraven i regel 49.1 i kommissionens förordning om genomförande av rådets förordning om gemenskapsvarumärke, i vilken det fastställs att överklagandenämnden skall avvisa överklagandet om det inte uppfyller artiklarna 57, 58 och 59 i rådets förordning om gemenskapsvarumärke och regel 48.1 c i kommissionens förordning om genomförande av rådets förordning om gemenskapsvarumärke. Sökanden framhåller vidare att eftersom motparten inte åtgärdade bristfälligheterna avseende språket innan tidsfristen för att överklaga beslutet hade gått ut, det vill säga den 12 februari 2007, har överklagandenämnden åsidosatt regel 49.1 och 49.2 i kommissionens förordning om genomförande av rådets förordning om gemenskapsvarumärke.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke (EGT L 303, s. 1).

Talan väckt den 11 februari 2008 – Travel Servis mot harmoniseringsbyrån – Eurowings Luftverkehrs (smartWings)

(Mål T-72/08)

(2008/C 107/53)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Travel Service a.s. (Prag, Republiken Tjeckien) (ombud: S. Hejdová)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Eurowings Luftverkehrs AG

Sökandens yrkanden

- Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall ändra det ifrågasatta beslutet av andra överklagandenämnden i ärende nr R 1515/2006-2 i enlighet med det följande:
 - genom att ogiltigförklara invändningsenhetens beslut av den 29 september 2006 avseende invändningsförfarande nr B 782 351 i dess helhet,
 - genom att förplikta svaranden att ersätta sökandens rättegångskostnader med avseende på invändnings- och överklagandeförfarandet vid harmoniseringsbyrån.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden.

Sökt gemenskapsvarumärke: Gemenskapsfigurmärket "smartWings" för varor och tjänster i klasserna 16, 21, 37, 39, 41 och 43 – ansökan nr 3 650 595.

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Eurowings Luftverkehrs AG

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Det nationella och internationella ordmärket "EuroWings" för varor och tjänster i klasserna 16 och 41, det nationella och internationella ordmärket "EUROWINGS" för varor och tjänster i klasserna 39 och 42 och det nationella ordmärket "WINGSGLASS" för varor och tjänster i klasserna 16, 39, 41 och 42.

Invändningsenhetens beslut: Biföll invändningen delvis.

Överklagandenämndens beslut: Ogillade överklagandet.

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken och av de väsentliga formföreskrifter som återfinns i artiklarna 73 och 79 i samma förordning.

Talan väckt den 11 februari 2008 – Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung mot kommissionen

(Mål T-73/08)

(2008/C 107/54)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung eV (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaten B. Henning)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 26 november 2007 att återkräva ett belopp om 23 228,07 euro inom ramen för "Daphne Grant Agreement JLS/DAP/2004-1/080/YC",
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden och kommissionen undertecknade i maj 2005 ett avtal om finansiering av ett projekt inom ramen för DAPHNE II-programmet ⁽¹⁾. I ett betalningskrav av den 26 november 2007 begärde kommissionen att sökanden skulle återbetala en del av det belopp som utbetalts inom ramen för detta avtal. Det är mot detta beslut som sökanden har väckt förevarande talan.

Sökanden har till stöd för sin talan för det första gjort gällande att kommissionen genom det angripna beslutet har åsidosatt motiveringsskyldigheten. För det andra har principen om en rättvis rättegång åsidosatts, eftersom sökanden inte getts en skälig frist för yttrande och ingivande av ytterligare handlingar. Slutligen har gjorts gällande att det angripna beslutet grundats på oriktiga sakomständigheter.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 803/2004/EG av den 21 april 2004 om antagande av ett gemenskapens handlingsprogram (2004–2008) för att förebygga och bekämpa våld mot barn, ungdomar och kvinnor och för att skydda våldsoffer och riskgrupper (Daphne II-programmet) (EUT L 143, s. 1).

Talan väckt den 13 februari 2008 – JOOP! mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-75/08)

(2008/C 107/55)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: JOOP! GmbH (Hamburg, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Schmidt-Hollburg och W. Möllering)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara harmoniseringsbyråns första överklagandenämnds beslut av den 26 november 2007 i ärende R 1134/2007-1,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive kostnaderna vid överklagandenämnden.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket ! för varor i klass 14, 18 och 25 (ansökan nr 5 332 184)

Granskarens beslut: Avslag på ansökan.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 40/94 ⁽¹⁾, då det sökta varumärket har särskiljningsförmåga och inte måste hållas fritt tillgängligt.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Talan väckt den 18 februari 2008 – Baldesberger mot harmoniseringsbyrån (Formen på en pincett)

(Mål T-78/08)

(2008/C 107/56)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Fides B. Baldesberger (Lugano, Schweiz) (ombud: advokaten F. Nielsen)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 12 december 2007 (ärende R 1405/2007-4),
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: ett tredimensionellt varumärke föreställande en pincett för varor i klass 8 (ansökan nr 5 480 108)

Granskarens beslut: Avslag på ansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94 ⁽¹⁾, eftersom det sökta varumärket har tillräcklig särskiljningsförmåga.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Talan väckt den 19 februari 2008 – CureVac mot harmoniseringsbyrån – Qiagen (RNAiFect)

(Mål T-80/08)

(2008/C 107/57)

Ansökan är avfattad på tyska

Parter

Sökande: CureVac GmbH (Tübingen, Tyskland) (ombud: advokaten F. von Stosch)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Qiagen GmbH (Hilden, Tyskland)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det beslut som harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd fattade den 11 december 2007 i ärende R 1337/2006-3 angående invändning nr B 771 495,
- avslå ansökan om gemenskapsvarumärke nr 3 304 813, och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Qiagen GmbH.

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "RNAiFect" för varor i klasserna 1, 5 och 9 (ansökan nr 3 304 813).

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Ordmärket "RNActive" för varor i klasserna 1 och 5 (gemenskapsvarumärke nr 2 953 768), som låg till grund för invändningen avseende registreringen för vissa varor i klasserna 1 och 5.

Invändningsenhetens beslut: Invändningen avslås.

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet avslås.

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 40/94 ⁽¹⁾ eftersom det på grund av att de omtvistade varumärkena avser samma varor och varumärkena liknar varandra föreligger en förväxlingsrisk.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1).

Talan väckt den 18 februari 2008 – Enercon mot harmoniseringsbyrån (E-Ship)

(Mål T-81/08)

(2008/C 107/58)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Enercon GmbH (Aurich, Tyskland) (ombud: advokaten R. Böhm)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 4 december 2007 (ärende R 319/2007-1),
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "E-Ship" för varor och tjänster i klasserna 7, 9, 12 och 39 (ansökan nr 5 050 539).

Granskarens beslut: Avslag på ansökan.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 40/94⁽¹⁾, eftersom det har gjorts en oriktig bedömning av frihållningsbehovet och av det sökta varumärkets särskiljningsförmåga.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Talan väckt den 12 februari 2008 – Guardian Industries och Guardian Europe mot kommissionen

(Mål T-82/08)

(2008/C 107/59)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Guardian Industries Corp. (Auburn Hills, Förenta staterna) och Guardian Europe Sàrl (Dudelange, Luxemburg) (ombud: advokaterna S. Völcker, F. Louis, A. Vallery, C. Eggers och H.-G. Kamann)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten ska

- delvis ogiltigförklara artikel 1 i det angripna beslutet i enlighet med vad som anges i A.1 och A.2,
- sätta ned de böter som sökandena ålagts,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena yrkar delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2007) 5791 slutlig (ärende COMP/39.165 – Planglas)

av den 28 november 2007 i den lydelse i vilken beslutet delgavs sökandena den 3 december 2007. I beslutet fann kommissionen att sökandena och andra företag har åsidosatt artikel 81 EG och artikel 53 EES genom att från och med den 20 april 2004 till och med den 22 februari 2005 delta i ett system av avtal och/eller samordnade förfaranden avseende hela EES.

Sökandena anser att det angripna beslutet delvis ska ogiltigförklaras och att de böter som ålagts sökandena ska sättas ned i motsvarande mån, eftersom beslutet är behäftat med följande allvarliga fel:

- i) Kommissionen har underlåtit att lägga fram exakta och klara bevis för att sökandena deltog i kartellen bestående av tre glastillverkare före mötet den 11 februari 2005,
- ii) Kommissionen saknar grund för att påstå att sökandena på det mötet ingick avtal omfattande hela EES.

Sökandena begär även att domstolen med stöd av sin fulla prövningsrätt ytterligare ska sätta ned böterna. Till stöd härför gör sökandena gällande för det första att kommissionen, utan motivering, med utgångspunkt från sin egen oförändrade ståndpunkt och klart i strid med domstolens fasta rättspraxis, utslöt en miljard euro från företagsintern försäljning från beräkningen av de övriga beslutadressaternas böter, varigenom sökandena marknadsposition vida överskattades, och, för det andra, att kommissionen bortsåg från att sökandena haft en väsentligen mer begränsad och passiv roll i överträdelsen jämfört med övriga deltagare, liksom från de sistnämndas långvariga ansträngningar för att skapa en kartell avseende planglasförsäljning i Europa och deras försök att engagera sökandena i dessa ansträngningar.

Talan väckt den 19 februari 2008 – Denki Kagaku Kogyo och Denka Chemicals mot kommissionen

(Mål T-83/08)

(2008/C 107/60)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Denki Kagaku Kogyo K.K. (Tokyo, Japan) och Denka Chemicals GmbH (Düsseldorf, Tyskland) (ombud: juristerna G. Van Gerven, T. Franchoo och D. Fessenko)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara artiklarna 1, 2 och 3 i kommissionens beslut K(2007) 5910 slutlig av den 5 december 2007 i ärende COMP/F/38.629 – Kloroprengummi,
- eller väsentligt sätta ned de böter som sökandena ålagts enligt artikel 2 i beslutet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom sin ansökan yrkar sökandena ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2007) 5910 slutlig av den 5 december 2007 (ärende COMP/F/38.629 – Kloroprengummi) om ett förfarande enligt artikel 53 EES-avtalet, i den del kommissionen ansåg att sökandena hade åsidosatt artikel 81 EG, ålade dem böter och förelade dem att omedelbart få den påstådda överträdelsen att upphöra.

Till stöd för sina yrkanden har sökandena anfört sex rättsliga grunder.

För det första hävdar sökandena, genom deras första och andra grunder, att kommissionen gjorde sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning när den ansåg att sökanden deltog i en överträdelse av artikel 81 EG, eftersom den varken har visat att sökandena hade en gemensam målsättning med övriga kloroprenproducenter i syfte att skapa konkurrensbegränsande verkan eller att sökandena deltog i ett samordnat förfarande.

Sökandena hävdar för det andra att kommissionen åsidosatte deras rätt till förvar, artikel 253 EG och principen om god förvaltningssed, eftersom den inte medgav tillträde till Bayers framställning som ägde rum *inom lyckta dörrar*.

Till stöd för sin tredje, fjärde femte och sjätte grund begär sökandena att domstolen väsentligt ska sätta ned de böter som kommissionen ålagt på grundval av artikel 2 i det angripna beslutet.

Genom deras tredje grund gör sökandena nämligen gällande att kommissionen åsidosatte rättssäkerhetsprincipen och förbudet mot retroaktivitet genom att beräkna böterna på grundval av 2006 års riktlinjer för böter i stället för på grundval av 1998 års riktlinjer om böter.

Sökandena anför genom deras fjärde grund att kommissionen gjorde sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning vid beräkningen av försäljningsvärdet för att fastställa böternas grundbelopp. Enligt sökandena åsidosatte kommissionen även proportionalitetsprincipen, eftersom det vidtog sanktionsåtgärder mot sökandena två gånger.

Genom deras femte grund hävdar sökandena att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning med avseende på hur länge det samordnade förfarandet pågick.

Slutligen anförs genom den sjätte grunden att kommissionen gjorde sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning och åsidosatte artikel 253 EG samt principerna om proportionalitet och likabehandling, eftersom den underlät att sätta ned de böter som sökandena ålades med beaktande av förmildrande omständigheter.

Talan väckt den 19 februari 2008 – Exalation mot harmoniseringsbyrån (Vektor-Lycopin)

(Mål T-85/08)

(2008/C 107/61)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Exalation Ltd. (Ilford, Förenade kungariket) (ombud: advokaten K. Zingsheim)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenaämnds beslut av den 17 december 2007 (R 1037/2007-4) och harmoniseringsbyråns beslut av den 4 maj 2007 och ålägga byrån att registrera sökandens varumärke Vektor-Lycopin som gemenskapsvarumärke,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket Vektor-Lycopin för varor i klass 5, 29 och 30 (ansökan nr 4 838 983)

Granskarens beslut: Delvis avslag på ansökan.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på klagomålet.

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 40/94 ⁽¹⁾, då det sökta varumärkte har tillräcklig särskiljningsförmåga och inte är beskrivande.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Talan väckt den 22 februari 2008 – Global Digital Disc mot kommissionen

(Mål T-96/08)

(2008/C 107/62)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Global Digital Disc GmbH & Co. KG (Dresden, Tyskland) (ombud: E. Stein, Rechtsanwalt)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 7 december 2007 i ärende COMP/C-3/38.303 – Global Digital Disc (GDD)/Philips, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har väckt talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 7 december 2007 i ärende COMP/C-3/38.303 – Global Digital Disc (GDD)/Philips. I det beslutet avvistade kommissionen med stöd av artikel 7.2 i förordning (EG) nr 773/2004 ⁽¹⁾ det klagomål om olika överträdelser av artikel 82 EG rörande Philips praxis i fråga om licenser av CD-R som hade getts in av sökanden.

Sökanden gör gällande att kommissionen har åsidosatt motive- ringsskyldigheten och sökandens rätt till försvar. Sökanden anser

även att de skäl som kommissionen anfört i frågan huruvida klagomålet var av gemenskapsintresse är felaktiga.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 773/2004 av den 7 april 2004 om kommissionens förfaranden enligt artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget (EUT L 123, s. 18).

Talan väckt den 20 februari 2008 – KUKA Roboter mot harmoniseringsbyrån (Färgmärket orange)

(Mål T-97/08)

(2008/C 107/63)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: KUKA Roboter GmbH (Augsburg, Tyskland) (ombud: advokaten A. Kohn)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det beslut som fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån fattat den 14 december 2007 i ärende R 1572/2007-4
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Det konturlösa färgmärket orange för varor i klass 7 (ansökan nr 4 607 801).

Granskarens beslut: Avslag på ansökan.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder:

- Åsidosättande av artikel 28 EG, eftersom det angripna beslutet utgör en åtgärd med motsvarande verkan som en kvantitativ restriktion.
- Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94 ⁽¹⁾, eftersom det sökta varumärket har särskiljningsförmåga.

- Åsidosättande av artiklarna 73 och 74 i förordning nr 40/94, eftersom det angripna beslutet inte, eller inte i tillräcklig utsträckning, är motiverat och eftersom det inte innehåller en tillräcklig bedömning av de faktiska omständigheterna.
- Maktmissbruk, eftersom harmoniseringsbyrån med avseende på frihållningsbehovet har grundat det angripna beslutet på irrelevanta överväganden.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Överklagande ingett den 25 februari 2008 av Åsa Sundholm av den dom som personaldomstolen meddelade den 13 december 2007 i mål F-27/07, Sundholm mot kommissionen

(Mål T-102/08 P)

(2008/C 107/64)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Åsa Sundholm (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna S. Orlandi, A. Coolen, J-N Louis och E. Marchal)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att förstainstansrätten ska

- upphäva den dom som personaldomstolen (andra avdelningen) meddelade den 13 december 2007 i mål F-27/07,
- avgöra målet, såsom personaldomstolen skulle ha gjort, och ogiltigförklara beslutet om upprättande av karriärutvecklingsrapport för sökanden perioden 1 juli 2001 till 31 december 2002 vilket fattats till genomförande av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätts dom av den 20 april 2005, och
- förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna i de båda instanserna.

Grunder och huvudargument

I överklagandet yrkar klaganden att förstainstansrätten skall upphäva personaldomstolens dom i vilken personaldomstolen ogillade den talan i vilken hon yrkade att kommissionens beslut

om upprättande av karriärutvecklingsrapport för sökanden perioden 1 juli 2001 till 31 december 2002 vilket fattats till genomförande av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätts dom av den 20 april 2005 (¹), skulle ogiltigförklaras.

Till stöd för överklagandet åberopar klaganden en enda grund som avser felaktig rättstillämpning, åsidosättande av artikel 233 EG och gemenskapsrätten avseende den särskilda motiveringsskyldigheten.

Klaganden gör gällande att personaldomstolen har gjort en felaktig rättstillämpning genom att inte ha beaktat räckvidden av förstainstansrätts dom av den 20 april 2005 liksom artikel 233 EG, genom att fastslå att tillsättningsmyndigheten, vid genomförandet av domen och med beaktande av domskälen liksom av den tid som förflutit mellan det ogiltigförklarade beslutet och det beslut som fattats till genomförandet av nämnda dom, inte behövde lämna en mer omfattande motivering med hänsyn till den skyldighet som åvilar gemenskapsförvaltningen att motivera en utvecklingsrapport som upprättats till genomförande av en dom från förstainstansrätten och, enligt klaganden, för sent.

Klaganden framhåller dessutom att personaldomstolen har åsidosatt rättskraften hos förstainstansrätts dom genom att acceptera att omständigheten att kommentarer som olagligt beaktats har strukits, utgör en rättvis korrigerande av klagandens betygsättning.

(¹) Förstainstansrätts dom av den 20 april 2005 i mål T-86/04, Sundholm mot kommissionen, ej publicerad i rättsfallsamlingen.

Talan väckt den 23 februari 2008 – ars Parfum Creation & Consulting mot harmoniseringsbyrån (formen på en parfymflaska)

(Mål T-104/08)

(2008/C 107/65)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: ars Parfum Creation & Consulting GmbH (Köln, Tyskland) (ombud: advokaterna A. Späth och G. Hasselblatt)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 8 november 2007 (ärende R 1656/2006-1), och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt *gemenskapsvarumärke*: Det tredimensionella varumärket i form av en parfymflaska för varor i klass 3 (ansökan nr 4 995 361).

Granskarens beslut: Avslag på ansökan.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (¹), eftersom det sökta varumärket har särskiljningsförmåga.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Överklagande ingett den 26 februari 2008 av Kris Van Neyghem av den dom som personaldomstolen meddelade den 13 december 2007 i mål F-73/06, Van Neyghem mot kommissionen

(Mål T-105/08 P)

(2008/C 107/66)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Kris Van Neyghem (Vissenken, Belgien) (ombud: advokaterna S. Rodrigues och C. Bernard-Glanz)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att förstainstansrätten skall

- fastställa att överklagandet kan tas upp till sakprövning,
- upphäva den dom som personaldomstolen (andra avdelningen) meddelade den 13 december 2007 i mål F-73/06,
- bifalla de yrkanden om ogiltigförklaring och om skadestånd som klaganden framställt i personaldomstolen, och

- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna.

Grunder och huvudargument

Genom sitt överklagande yrkar klaganden upphävande av personaldomstolens dom, i vilken hans talan om dels upphävande av uttagningskommitténs beslut vid det allmänna uttagningsprovet EPSO/A/19/04 att inte ge sökanden tillträde till det muntliga delprovet, dels skadestånd för den ekonomiska och ideella skada som han påstår sig ha lidit ogillades.

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden en grund som avser ett påstående om att personaldomstolen har missuppfattat den åberopade bevisningen, särskilt en kopia av det skriftliga delprovet.

Klaganden åberopar dessutom en grund som avser ett påstående om att personaldomstolens motivering är felaktig i den del som personaldomstolen funnit att ordföranden i uttagningskommittén inte gjorde någon uppenbart oriktig bedömning när denne jämförde det betyg som sökanden tilldelades och den skriftliga bedömning som gjordes på bedömningsutlåtandet.

Talan väckt den 27 februari 2008 – CPEM mot kommissionen

(Mål T-106/08)

(2008/C 107/67)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Centre de promotion de l'emploi par la micro-entreprise (Marseille, Frankrike) (ombud: advokaten C. Bonnefoi)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara debetnotan,
- tillerkänna sökanden skadestånd för offentligt angrepp på anseendet av ett organ som agerar inom ramen för ett uppdrag av allmänt intresse till följd av att allmänhetens bild av detta organ skadats (skadan uppskattas till 100 000 euro),
- förordna om ersättning för kostnader för advokat och annan juridisk rådgivning som varit nödvändiga och som kan styrkas.

Grunder och huvudargument

Genom förevarande talan yrkar sökanden yrkar ogiltigförklaring av kommissionens beslut i debetnota nr 3240912189 av den 17 december 2007, rörande kommissionens beslut K(2007) 4645 av den 4 oktober 2007 om indragande, till följd av en rapport från OLAF, av det stöd ur Europeiska socialfonden avseende finansiering i form av ett globalt stöd för ett pilotprojekt som sökanden utförde ⁽¹⁾, vilket beslut är föremål för talan om ogiltigförklaring i mål T-444/07, CPME mot kommissionen ⁽²⁾.

Till stöd för sin talan gör sökanden i första hand gällande att kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och maktmissbruk, eftersom den ifrågasatta debetnotan inte tillställdes den verkliga gäldenären. Med åberopande av artikel 135 i budgetförordning nr 1605/2005 ⁽³⁾ gör sökanden gällande att debetnotan borde ha sänts till den enhet som varit budgetansvarig för det aktuella projektet och som är den som verkligen har uppburit stödet från Europeiska socialfonden.

Sökanden gör dessutom gällande att kommissionen genom att sända debetenotan till sökanden har skadat dess anseende och trovärdighet gentemot dess finansierare med hänsyn till att sökanden utför ett uppdrag av allmänt intresse.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut K(1999) 2645 av den 17 augusti 1999, i dess lydelse enligt beslut K(2001) 2144 av den 18 september 2001.

⁽²⁾ EUT C 37, 2008, s. 29.

⁽³⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 248, s. 1).

Talan väckt den 29 februari 2008 – Spanien mot kommissionen

(Mål T-113/08)

(2008/C 107/68)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Konungariket Spanien (ombud: M. Muñoz Pérez)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut 2008/68/EG av den 20 december 2007 om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid EUGFJ, i den del beslutet är föremål för förevarande talan, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom det angripna beslutet undantas vissa betalningar från gemenskapsfinansiering, bland annat betalningar med inverkan på produktionsstöd avseende olivolja under regleringsåren 1998/1999, 1999/2000 och 2000/2001 till ett sammanlagt belopp av 183 965 185,54 euro, och direktstöd i form av arealstöd avseende jordbruksgrödor, som begärdes mellan åren 2003 och 2004, till ett sammanlagt belopp av 16 591 528,35 euro.

Förevarande talan avser närmare bestämt den finansiella korrigering som beslutats med avseende på produktionsstöd för olivolja, genom vilken stödet för regleringsåret 1999/2000 avseende Andalusien undantagits och den korrigering för arealstödet avseende jordbruksgrödor som begärts åren 2003 och 2004.

Sökanden anför följande till stöd för sin talan:

— Beträffande produktionsstödet avseende olivolja:

— Kommissionen har åsidosatt artikel 8 i förordning nr 1663/95 ⁽¹⁾, eftersom den finansiella korrigeringen inte grundar sig på de iakttagelser som kommissionen gjorde vid sin undersökning, utan på en extrapolering av iakttagelser som gjorts vid andra undersökningar.

— Kommissionen har åsidosatt artiklarna 2 och 3 i förordning nr 729/70 ⁽²⁾ och artikel 2 i förordning nr 1258/1999 ⁽³⁾, eftersom det saknades grund för att tillämpa dem i det angripna beslutet mot bakgrund av att de påstådda oegentligheter som kommissionen har åberopat som motivering för den beslutade finansiella korrigeringen inte är tillräckligt allvarliga.

— Kommissionen har åsidosatt tidsfristen i bestämmelsen i artikel 7.4 i förordning nr 1258/1999 angående utgifter som verkställts före de 24 månader som föregick kommissionens skriftliga meddelande om resultaten av kontrollerna.

— Beträffande arealstödet avseende jordbruksgrödor:

— Kommissionen har, i första hand, åsidosatt det förfarande som föreskrivs i artikel 8.1 i förordning nr 1663/95, eftersom den inte angett motiven bakom den finansiella korrigeringen i den handling genom vilken medlemsstaten underrättades om resultaten av kontrollerna och, i andra hand, underlåtit att iaktta den i artikel 7.4 i förordning nr 1258/1999 föreskrivna fristen om 24 månader.

- Kommissionen har åsidosatt artikel 2 i förordning nr 1258/1999, eftersom det saknades grund för att tillämpa dem i det angripna beslutet mot bakgrund av att de oegentligheter som kommissionen påstår har förekommit inte är tillräckligt allvarliga.
- Kommissionen har vid avfattandet av beslutet om avslutande av räkenskaperna för garantisektionen vid EUGFJ åsidosatt bestämmelsen i artikel 2 i förordning nr 1258/1999, liksom det som föreskrivits i riktlinjerna för beräkning av de finansiella konsekvenserna.

- (¹) Kommissionens förordning (EG) nr 1663/95 av den 7 juli 1995 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 729/70 i fråga om förfarandet vid avslutande av räkenskaperna för garantisektionen vid EUGFJ (EGT L 158, s. 6).
- (²) Rådets förordning (EEG) nr 729/70 av den 21 april 1970 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken (EGT L 94, s. 13; svensk specialutgåva, område 3, volym 3, s. 23).
- (³) Rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken (EGT L 160, s. 103).

Överklagande ingett den 6 mars 2008 av Luigi Marcuccio av den dom som personaldomstolen meddelade den 14 december 2007 i mål F-21/07 Marcuccio mot kommissionen

(Mål T-114/08 P)

(2008/C 107/69)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ombud: advokaten G. Cipressa)

Övriga part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att förstainstansrätten ska

under alla omständigheter

- upphäva det omtvistade beslutet till fullo och utan undantag,

- fastställa att klagandens talan vid första instans väcktes i tid,
- fastställa att talan vid första instans kan tas upp till sakprövning,

i första hand

- bifalla samtliga yrkanden som framställdes i första instans utan undantag,
- förplikta motparten att ersätta klagandens rättegångskostnader, såväl de som uppstått vid förfarandet vid första instans som de som kan hänföras till förevarande förfarande

i andra hand

- återförvisa målet till personaldomstolen för att den skall avgöra målet i sak.

Grunder och huvudargument

Klaganden har anfört följande grunder:

1. Motivering saknas helt vad gäller förväxlingen av uttrycket uppkomst av en omständighet som orsakar en sådan skada som avses i artikel 288 andra stycket EG och begreppet skada.
2. Artikel 288 EG, artikel 46 första stycket i domstolens stadga, artikel 90 i tjänsteföreskrifterna, rättssäkerhetsprincipen och principen om rätt till ett effektivt domstolskydd har åsidosatts.
3. Uttrycket den första dagen i en tidsfrist har tolkats och tillämpats felaktigt och på ett falskt och orimligt sätt vad gäller fastställandet av en rimlig frist för att väcka talan med stöd av artikel 288 EG.
4. Vad gäller bedömningen av fristen för att väcka talan enligt artikel 288 EG saknas det helt motivering samt artikel 90 i tjänsteföreskrifterna och allmänna rättsprinciper har åsidosatts.
5. Motivering saknas helt vad gäller påståendet att klagandens talan enligt 288 EG väcktes för sent.
6. Artiklarna 235 EG och 288 EG har åsidosatts vad gäller gemenskapsdomstolens behörighet i samband med en skadeståndstalan och en omotiverad, godtycklig och ologisk avvikelse från rättspraxis i detta hänseende har gjorts.
7. Regler om ett rättvist förfarande har åsidosatts, särskilt vad gäller bestämmelserna i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

Talan väckt den 10 mars 2008 – Gourmet Burger Kitchen mot harmoniseringsbyrån (GOURMET BURGER KITCHEN)

(Mål T-115/08)

(2008/C 107/70)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Gourmet Burger Kitchen Ltd (London, Förenade kungariket) (ombud: C. Sawdy, solicitor)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara andra överklagandenämndens beslut av den 5 december 2007 i ärende R 1215/2007-2, och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ett ordmärke bestående av orden GOURMET BURGER KITCHEN för olika varor och tjänster i klasserna 29, 30, 31, 32, 33 och 43 – ansökan nr 4 615 341.

Granskarens beslut: Ansökan avslås delvis avseende tjänster i klass 43.

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet avslås.

Grunder: Överträdelse av artikel 7.1 b och c i rådets förordning nr 40/94, eftersom varumärket har förvärvat särskiljningsförmåga till följd av användning i Förenade kungariket och Irland.

Talan väckt den 13 mars 2008 – Actega Terra mot harmoniseringsbyrån (TERRAEFFEKT matt & gloss)

(Mål T-118/08)

(2008/C 107/71)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Actega Terra (Lehrte, Tyskland) (ombud: advokaten A. Andorfer-Erhard)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det beslut som första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) fattat den 7 januari 2008 (ärende R 1467/2007-1),
- fastställa att artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 40/94 inte utgör hinder för en registrering av det sökta gemenskapsvarumärket nr 5 454 517 TERRAEFFEKT matt& gloss för varor i klass 2 "Lacker, särskilt för den grafiska industrin, alla nämnda varor som inte används inom byggnadssektorn",
- i andra hand, begränsa förteckningen av de varor som avses med registreringsansökan nr 5 454 517 enligt följande:

"klass 2: Lack som har den egenskapen att det beroende på underlagets beskaffenhet får en antingen matt eller blank yta, särskilt för den grafiska industrin, alla nämnda varor som inte används inom byggnadssektorn"

och fastställa att artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 40/94 inte utgör hinder för att det sökta varumärket registreras,

- förplikta Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: ordmärket "TERRAEFFEKT matt & gloss" för varor i klass 2 (ansökan nr 5 454 517).

Granskarens beslut: Avslag på ansökan.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94⁽¹⁾, eftersom det sökta varumärket har tillräcklig särskiljningsförmåga och inte uteslutande är beskrivande.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

**Förstainstansrättens beslut av den 6 mars 2008 – Allos
Walter Lang/OHMI mot Kokoriko (Coco Rico)****(Mål T-126/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 107/72)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på femte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EGT C 140, 26.6.2007.

**Förstainstansrättens beslut av den 3 mars 2008 –
Nederländerna mot Europeiska gemenskapernas
kommission****(Mål T-309/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 107/74)

Rättegångsspråk: nederländska

Ordföranden på åttonde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EGT C 235, 6.10.2007.

**Förstainstansrättens beslut av den 27 februari 2008 – Air
One mot Europeiska gemenskapernas kommission****(Mål T-266/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 107/73)

Rättegångsspråk: italienska

Ordföranden på åttonde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EGT C 211, 8.9.2007.

**Förstainstansrättens beslut av den 3 mars 2008 – National
Association of Licensed Opencast Operators mot
kommissionen****(Mål T-318/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 107/75)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på sjätte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EGT C 247, 20.10.2007.

EUROPEISKA UNIONENS PERSONALDOMSTOL

Talan väckt den 24 december 2007 – Iordanova mot kommissionen

(Mål F-53/07)

(2008/C 107/76)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ivanka Iordanova (Varna, Bulgarien) (ombud: advokaten G. Kerelov)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Saken och beskrivning av tvisten

Talan dels om ogiltigförklaring av det beslut som uttagningskommittén vid uttagningsprov EPSO/AST/14/06 fattade den 3 april 2007 om att neka sökanden tillträde till provet, dels om skadestånd för ekonomisk och ideell skada.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen skall

- ogiltigförklara det beslut som uttagningskommittén vid uttagningsprov EPSO/AST/14/06 fattade den 3 april 2007 om att neka sökanden tillträde till provet,
- förplikta svaranden att utge skadestånd till sökanden, som i enlighet med skälighetsprinciper skall fastställas till 28 718 euro, för den ekonomiska och ideella skada som uppstod till följd av uttagningskommitténs rättsstridiga beslut, jämte ränta från och med dagen för väckande av talan,
- förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 20 november 2007 – Strack mot kommissionen

(Mål F-132/07)

(2008/C 107/77)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Guido Strack (Köln, Tyskland) (ombud: advokaten H. Tettenborn)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 23 juli 2007 och varje implicit ersättande beslut av den 9 augusti 2007 och 11 september 2007 och beslutet av den 9 november 2007, i den del sökandens begäran av den 9 april 2007, 11 maj 2007 och 11 oktober 2007 om att få ta del av handlingar (enligt alla rättsliga synpunkter, särskilt artiklarna 17, 17a, 19 och 24 i tjänsteföreskrifterna och olika upphovsrättsliga och dataskyddsrättsliga bestämmelser) och om att disciplinförfaranden skall inledas mot en (f.d.) kommissionsledamot och olika tjänstemän vid kommissionen samt om skadestånd med minst 10 000 euro, avslås.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 23 juli 2007 och varje implicit ersättande beslut av den 9 augusti 2007 och 11 september 2007 och beslutet av den 9 november 2007, i den del sökandens begäran av den 9 april 2007, 11 maj 2007 och 11 oktober 2007 om att få ta del av handlingar (enligt alla rättsliga synpunkter, särskilt artiklarna 17, 17a, 19 och 24 i tjänsteföreskrifterna och olika upphovsrättsliga och dataskyddsrättsliga bestämmelser) och om att disciplinförfaranden skall inledas mot en (f.d.) kommissionsledamot och olika tjänstemän vid kommissionen
- förplikta svaranden att till sökanden utge skadestånd med minst 10 000 euro för den ideella skada sökanden har lidit,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 26 februari 2008 – Bennet m.fl. mot harmoniseringsbyrån

(Mål F-19/08)

(2008/C 107/78)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökandena: Kelly-Marie Bennet m.fl. (Mutxamel, Spanien) (ombud: advokat G. Vandersanden)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om dels ogiltigförklaring av meddelandena om allmänt uttagningsprov OHIM/AD/02/07 och OHIM/AST/02/07 i den mån sökandena enligt dessa meddelanden, inte kan föras upp på reservlistan trots att de är skyldiga att delta i uttagningsproven på grundval av en klausul om uppsägning som olagligen har förts in i detta syfte i deras anställningskontrakt som har ingåtts på obestämd tid, dels ersättning av den ideella skada som sökandena har orsakats.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen skall

- fastställa att meddelandena om allmänt uttagningsprov OHIM/AD/02/07 och OHIM/AST/02/07 skall ogiltigförklaras,
 - förplikta svaranden att ersätta den ideella skada som sökandena har orsakats, vilken har värderats skäligen uppgå till 25 000 euro per sökande, med förbehåll för ändringar,
 - förplikta Byrån för harmonisering inom den inre marknaden att ersätta rättegångskostnaderna.
-